

REVISTA MENSUAL
Setembre 1989

Número 93 - Preu: 100 Ptes.

ILUCMAJOR

de pinte en ample

CAPOCORB, RECTA FINAL

**Miguel Contestí, un
Ilucmajorer President
del Reial Mallorca**

**EL PARE PEP,
SE'N VA A ARTÀ**

MALLORCA ANEGADA

EMERGÈNCIES PART FORANA

Servei de Bombers
del Consell Insular de Mallorca

- Parc principal
- Parc auxiliar

**amb la meitat
de números
l'ajudem
en la meitat
de temps**

**ACCIDENTS
INUNDACIONS
RESCATS
INCENDIS**

CONSELL INSULAR
DE MALLORCA

Revista mensual
Dep. Leg. PM-350-1.981
Any IX

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Lluçmajor

INFORMACIÓ I
PUBLICITAT:
C/ Bisbe Taixaquet, 105
(Lluçmajor)

DIRIGEIX:
Catalina Font

COL·LABOREN:

Joana Artigues
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Miquel Bezares
Francisca Capellà
Miquel Cardell
Joan Clar
Joan Contestí
Bartomeu Font
Joana Font
Damià Fullana
Antoni Garau
Catalina Garau
Joan B. Garau
Maties Garcías
Miquel Janer
Coloma Julià
Antoni Llompart
Margarida Martín
Miquel Mascaró
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margarida Palou
Sebastià Rubí
Jaume Salvà
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Jerònia Socias
Joan Socias
Gabriel Thomàs
Arnau Tomàs
Jeroni Tomàs
Pere F. Torrents
Antoni Vadell
Francesc Verdera

SECCIÓ ESPORTIVA:

Coordinador:
Joan Quintana

Col·laboren:

Sebastià Monserrat
Jaume Manresa

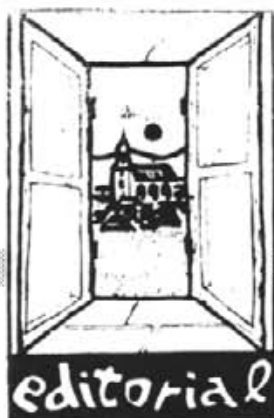
FOTOGRAFIES:

M. Clar
Fotos Fermín
C. Julià
Mut Fotos
Antoni Monserrat
Antoni Oliver

IMPRIMEIX:

Informacions Llevant S.A.

El pensament de la
Revista s'expressa només
a través de l'Editorial.

Mallorca anegada

Els efectes de les violentes pluges caigudes aquests primers dies de setembre sobre la nostra illa han posat de manifest el despreci de les lleis de la natura amb que els homes hem actuat durant els últims anys en aquest país.

Precipitacions de 200 litres per m² són perfectament esperables (1974, 1985...) en un clima com el nostre caracteritzat per la violència imprevisible dels ruixats a la fi de l'estiu. El Mediterrani té fama de pacífic, moderat i amable. Res més fals: passam amb gran rapidesa de sequeres extremades a tempestes impetuoses, de calors africanes a gelades siberianes, de les brusques al calabruix. La nostra àrea geogràfica, la Mediterrània Occidental, gairebé ajunta els rècords mundials de ciclogènesi (generació de borrasques), pluja intensa màxima (litres per hora i metre quadrat) i volum màxim d'una pedra de calabruix. I encara ens parlen de la dolçor del nostre clima!

Un enfilall de tòpics com el de l'illa de la calma, el desarrelament de les activitats humanes respecte dels marges naturals, una sorprenent capacitat d'oblidar similars catàstrofes anteriors i una ambició crematística fora mida que ens ha fet oblidar tant les lleis de l'economia com el respecte pel nostre entorn ens han abocat —amb l'oblit d'una ancestral prudència que no ha estat substituïda per la competència científica— a la situació actual. Els efectes de la catàstrofe del 6 de setembre han estat de proporcions valencianes: destrucció d'habitatges, conreus, marges, ponts, carreteres, ports, amb la incomunicació de bona part del sud-est de Mallorca i la destrucció d'elements clau (alguns ben recents) de la xarxa viària, per no parlar de la irrecuperable pèrdua de vides humanes.

I gosarem dir que ha estat un avís. Ha estat un avís perquè xàfeces similars es re-

petiran prest o tard i la culpa no és de la natura. La culpa és dels que han traçat carreteres obturant els llits dels torrents, dels que han construït vivendes i ports esportius a les seves desembocadures, dels responsables de consentir una desplanificació absoluta de les activitats humanes, que han actuat sobre el mapa de la nostra illa —petit, limitat, difícil— com si fos un paper en blanc.

Esperem no tornar sentir a parlar de tapar rieres i torrents «perquè són lletjos», de fer grans carreteres-mur de qualsevol manera, d'aixecar clubs nàutics sense mirar-ne les conseqüències... Esperem que es vigili i es castigui l'edificació il·legal, que la urbanització es faci amb garanties.

Perquè no només les inundacions han pegat fort aquest estiu: L'escassetat d'aigua és una constant, la salinització dels aqüífers més que una amenaça, la depredació dels fons marins per les extraccions d'arena un escàndol, la desaparició de les platges una inquietud, els accidents de trànsit a les vies més ràpides un drama quotidià i sagnant... Hauríem d'aprendre que no es tracta de fer més coses i més grosses, més pous, més embassaments, més dics, més autopistes, més viaductes, més canalitzacions, sinó de fer-les amb coneixement, allà on toca i així com toca. L'estudi de les condicions naturals i socials sol ser millor que la resposta tecnològica «dura».

Si, al marge de l'actuació, discutible a l'hora de redactar aquestes línies, de la «protecció civil» en el cas que ens ocupa, aquesta catàstrofe servís per fer-nos prendre coneixement del país on vivim i dels problemes de la gestió del nostre territori, ja hauríem començat a evitar la repetició d'un drama que pot ser major qualsevol altre dia.

CASA DE LA VILA

Extracte dels acords adoptats per la Comissió de Govern en sessió extraordinària, celebrada dia 31-7-89

- Aprovar una despesa de 1.054.000 ptes. per a la realització d'una enquesta sociolingüística de Lluçmajor.

- Concedir les subvencions següents:

a) 50.000 ptes, a la Fundació Ausias March per dotar beca d'assistència al II^{en} Encontre d'Escriptors que es celebrarà a València.

b) 30.000 ptes, a D. Antoni Galmés, per edició del llibre «Cultura Popular Mallorquina».

- Contractar tres educadores per a la Guarderia Municipal «Fada Morgana» conforme al dictamen de la Comissió Informativa i concedir excedència per maternitat a la Sra. Noguera.

- Concedir gratificació a la Policia Local, conforme al detall presentat pel Cap de Serveis, per haver-ne realitzat fora de l'horari i per import de 251.451 ptes.

- Aprovar les següents certificacions d'obres municipals:

a) L'adicional de les obres de les oficines municipals del Carrer Constitució, per import de 3.340.769 ptes. realitzada per Damià Monserrat Rafal.

b) I la n° 1 d'acondicionament d'elluminat públic a Badia Blava per import de 4.653.335 ptes. realitzada per INELBA, SA.

- Procedir a la recepció provicional de les següents obres municipals:

a) Dotació de semàfors a les Rondes Ponent i d'altres.

b) Il·luminació del camp municipal de futbol e Lluçmajor, per Elèctrica Calafat.

c) Enllumenat públic zona baixa de S'Arenal, per E. Calafat.

- Procedir a la recepció definitiva de l'obra d'il·luminació Rondes, realitzada per E. Calafat.

- Aprovar la contractació dels treballs específics consistents a col·laboració amb el Tècnics Municipals per a la redacció del projecte tècnic necessari per a l'execució de les obres d'Enllumenat i Abastiment de la Urbanització Cala Blava, amb l'Enginyer Industrial Sr. Romero, per import de 1.325.000 ptes. més IVA.

EXTRACTE DELS ACORDS ADOPTATS PER LA COMISSIÓ DE GOVERN EN SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA CELEBRADA DIA 11-8-89

1.- 300.000 ptes. per als primers pagaments d'actes i festes.

2.- Encarregar a D. Avelino Blasco Estévez, Catedràtic de Dret Administratiu de la UIB, informe jurídic

sobre Capocorb i autoritzar la despesa que suposarà aquest treball.

3.- Aprovar les factures n° 20 i 28 de l'Empresa Evans, SL per arranjaments de voravies i zona verda de Cala Blava, per imports de 1.292.244 ptes. i 873.824 ptes. respectivament.

4.- Abonar 52.506 ptes. import del 20 % del cost de 50 papereres aportades pel CIM.

II premis de pintura organitzats pel PSOE

L'Agrupació Socialista de Lluçmajor PSOE, ha organitzat un concurs de pintura en les seves modalitats i amb les bases següents:

1^a.- Podran participar tots els artistes locals que no hagin exposat mai, amb una única obra d'estil i tècnica lliures.

2^a.- Les obres no podran ser superiors a uns 80 F (pintura) i a 50.60 cm. (aquarel·la) i s'emmarcaran de la manera més senzilla possible.

3^a.- Els premis consistiran amb una placa i un premi amb material, i/o, amb metàl·lic.

4^a.- El jurat, integrat pels pintors locals, seleccionarà i atorgarà els premis per unanimitat.

5^a.- Les obres podran entregar-se a partir del 15 de setembre al 7 d'octubre, al local de l'Agrupació, Plaça Espanya, 28-1^a-1^a, (dilluns, dimecres i divendres) de 17'30 a 19'30, i a la Papereria Solixent, carrer Convent, 26.

6^a.- Juntament amb les obres es presentarà una plica o s'inclourà el nom i llinatges, el títol de l'obra, telefon, una còpia de D.N.I., l'acadèmia o escola o si és autodidacta.

7^a.- Les obres es retiraran els 30 dies posteriors a la cloenda de l'exposició, passats els quals l'organització no se'n fa responsable.

8^a.- Amb les obres seleccionades s'obrirà l'exposició a la sala de l'Associació de la 3ª Edat, edifici «LA NUEVA VIDA», el 13 d'octubre a les 19 h. fins dia 16 (FIRÓ). Al mateix dia es lliuraran els premis.

Les obres guanyadores seran propietat de l'organització.

Els premis es concediran amb les col·laboracions de SA NOSTRA, CA N'ALEGRIA, GALERIA D'ART COLOM, CRISTALERIA LLUCMAJOR, PAPERERIA SOLIXENT, DIBLOS BALEAR S.A., PREFAMA S.A. i de l'organització.

Inscripció a l'Escola de Música

A partir de dia 1 de setembre es podrà realitzar la inscripció a l'Escola de Música per el curs 1989-90, al carrer Bandera n° 25 tots els dimecres i divendres de les 16 h. a les 22. També podeu telefonar als números: 66 18 95 i 26 92 17.

Les assignatures que s'impartiran enguany són les següents:

Solfeig, Piano, Conjunt Coral, Guitarra, Violí, Viola. INSTRUMENTS DE VENT: Flauta, Clarinet, Saxofó, Trompa, Trompeta, Trombó... Assignatures complementàries: Harmonia, Formes musicals, Història de la Música...

D. Toni Galmés Riera, ha mort

Els seus 82 anys no pogueren resistir una intervenció quirúrgica i ens deixà per a sempre.

Recordant un conegut títol d'una famosa pel·lícula podríem dir que D. Toni «murió con las botas puestas» ja que, encara que jubilat de la seva activitat on tan eminentment es distinguí a més de la seva personalitat humana.

Prolífic escriptor com a investigador folklorista es pot dir que no hi va haver racó ni aspecte que escapàs al seu estudi i bona prova és el seu llibre que publicà l'any 1950 titulat «Mallorca, Menorca, Ibiza. Folklore», on fa una detallada i documentada exposició dels balls i els costums de l'avior amb il·lustracions del famós pintor J. Coll Barolet.

Però, tal volta, la seva obra més preuada fou, i és, l'agrupació «Aires de Muntanya» de Selva, que fundà els temps que visqué en aquest poble allà per l'any 1932.

Es pot dir que aquesta Agrupa-

ció es passejà triomfal per tot arreu donant a conèixer els nostres balls antics. Primer a la nostra Illa sense deixar cap poble ni llogaret, després, per l'any 1943, en ple règim franquista, anaren a les terres castellanès, Madrid i Toledo, entusiasmant als espectadors amb la gentilesa i la gràcia dels moviments de boleros, jotes, copeos y mateixes i aconseguint el primer Premi Nacional. Després a les terres catalanes guanyaren la Medalla del Foment d'Arts Decoratives, i a Gran Bretanya el Premi Llango-len, i a Suècia, França, Holanda, etc. i a Palma la màxima qualificació en el Certamen Internacional, i sempre sota l'encertada direcció de D. Toni Galmés.

La seva personalitat humana era amantada i servicial. Radicat a S'Arenal de Lluçmajor, fa més de vint anys, D. Toni Galmés, era manacorí, s'integrà plenament a la vida del lloc. Fou President molt actiu del Club Nàutic, membre de

les Comissions organitzadores de les Festes Populares de S'Arenal, animador i promotor dels Festivals de la Cançó Mallorquina, Pregoner a S'Arenal l'any 1984 i a Lluçmajor l'any 1983, D. Toni Galmés sempre acudia a col·laborar on fes falta o es sol·licitàs la seva ajuda, mai estaren per ell i sempre ho feia gustós i desinteressadament.

Creim que les lletres catalanes han perdut un bon escriptor, el folklore balear un eminent investigador, els balls i la cançó mallorquina un actiu animador, el poble una il·lustre personalitat i tots un bon amic.

Des d'aquí volem retre un record d'homenatge a la personalitat de D. Toni Galmés qui, en tot temps, tant propicis com adversos, va dedicar sa vida a estudiar, defensar i promoure el nostre folklore que s'anava perdent i oblidant com element d'identitat de la nostra cultura.

M.M.P.

V setmana de Gastronomia

La primera setmana d'octubre l'Obra Cultural Balear organitzarà per cinquena vegada la Setmana de Gastronomia, inclosa en la programació de Fires.

Posar esment als programes on s'anunciaran les dades i el lloc d'inscripció.

El GOB i el PSM demanen al Govern Balear que protegesqui Capocorb

El GOB i el PSM s'han adreçat al Govern Balear sol·licitant-li la desqualificació de sòl urbanitzable de Capocorb. Anteriorment, el Parlament de les Illes Balears havia aprovat una resolució demanant la desclassificació de les Àrees Naturals d'Interès Ecològic que no tenguessin cap Pla Parcial aprovat. L'àrea de Capocorb està inclosa al catàleg d'Espais Naturals del Govern Balear i, després de la sentència del Suprem del passat mes de juliol, no té Pla Parcial aprovat.

L.I.S.

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

REHABILITACIO
D'EDIFICIS I VIVENDES DE MALLORCA

Recuperem
ca nostra

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

INTERÈS A PARTIR DE L'11'25%

Si vol canviar de casa sense canviar de domicili, sol·liciti informació a la seva oficina de "Sa Nostra". És en benefici de tots.

Tradició i novetats a les Festes de Santa Càndida

En Miquel i na Càndida, una nova parella de gegants

La nova parella de gegants amb l'estol de geganters, caparrats i dimonis

L'actuació de Núria Feliu

Seguint els costums i la tradició locals, el segon cap de setmana d'agost celebrarem les festes patronals de Santa Càndida. Per talt motiu, enmig d'un temps colorós i amb molta gent de vacances, es succeïren un seguit d'actes festius que començaren el divendres dia 11 i que acabaren passada la mitjanit del diumenge amb els focs artificials.

Alguns dels actes més destacats dins un programa que procurava combinar allò que és tradicional amb l'aportació de novetats, varen ser un joc infantil molt ben organitzats pels joves del Grup d'Activitats Populars, el recital de Núria Feliu -tot i que no va atreure un públic nombrós-, la tradicional desfilada de gegants, el ball amb l'Or-

queira Manhattan -molt celebrada per les seves qualitats musicals i d'animació-, la Nit de foc de La Iguana amb el seu espectacle de dimonis i pirotènia i el castell de focs artificials, fet enguany en el Passeig de Juame III per imperatius legals.

Per una altra part, la placeta de Sant Bonaventura va ser el marc del concert de la Banda amb resultats positius d'acústica i ubicació. També hi va haver l'ofici, l'ofrena floral i els balls folklòrics, i moltes competicions esportives.

Capítol a part mereix la nova parella de gegants, un pagès i un apagesa a qui s'ha donat els noms de mluquel i Càndida en honor dels patrons locals. Les dues figures són obra de l'escultor Pep Fluxà Salvà,

resident a Génova de Palma, però originari de Llucmajor. Els vestits han estat confeccionats pel sastre Tomeu Bosch de Sant Llorenç del Cardassar. Aquests gegants presidiran l'entrada de la Casa de la Vila els dies de festa. També cal comentar que responent a la crida feta des d'aquestes mateixes pàgines, un conjunt de joves han constituït el Grup de Geganters amb la intenció de dur els gegants per Santa Càndida i de fer la festa que els correspon d'una forma adequada i no de qual-sevol manera, tal com passava des de feia uns anys. A tots ells i a tots els qui han col·laborat a fer la festa d'enguany cal fer-los arribar l'enhorabona.

Maties Garcias

Restaurante-Asador
LLUCMAJOR

Avda. Carlos V
Esq. Carretera Campos
Teléfono 660489
LLUCMAJOR
(Mallorca)

**PISCINA, TERRASSA
I MENJADOR D'ESTIU**

*Especialitat en carns al forn
i a la brasa*

**LOCAL PER A NOCES I
COMUNIONS**

El terme de Lluçmajor també es va anegar

Els litres d'aigua caiguts al terme de Lluçmajor dia 5 d'aquest mes oscil·laren entre els 74.8 a Lluçmajor, els 96 a Ca's busso i els 143 a S'Estanyol.

Les fortes pluges provocaren l'embassament de nombroses finques i convertiren en intransitables les carreteres Lluçmajor-Campos, Lluçmajor-S'Estanyol, i els camins Lluçmajor-Cala Pi i Lluçmajor Ca's Busso, els quals estaren tallats al trànsit durant gran part del dia. La carretera de Porreres i la d'Algaida malgrat no estar en molt bon estat eren transitables. Pel camí de Sa Torre la quantitat d'aigua que corria era considerable, tanmateix amb molta precaució s'hi podia passar i no fou necessari el tallar-lo.

Arrencaren els torrents de S N'Albertí, Vallgonerera, Cala Pi i el torrent de Ca'n Maset a devora Gome-
ra.

A S'Estanyol, lloc on caigueren més litres per metre quadrat s'inundaren unes quantes cases. A una vivenda situada al carrer Marineros es va haver de foradar la paret del corral per tal que l'aigua que arribava no la tomàs. D'una altra vivienda situada darrera el Club Nàutic en traqueren l'aigua acumulada amb un motor.

Si bé els bombers hagueren de sortir unes quantes vegades en cap moment es trobaren en situacions perilloses o incontrolables, no fou necessària la presència de protecció civil.

Les pèrdues materials (parets, garrovers, etc.) han estat quantioses però gràcies a Déu no hi han hagut desgràcies personals.

Dijous, a l'hora de tancar l'edició, tant la policia com els bombers estaven en estat d'alerta, ja que no es descartava la possibilitat d'altres ruixats.

S'Arenal: la temporada turística ha estat irregular

Tomeu Sbert

REINA DEL TURISME A «AQUACITY»

El passat dia 9 de setembre tengué lloc a les instal·lacions d'«Aquacity» l'elecció de la «Reina del Turisme-89», un esdeveniment que coordina Pere Salas i compta amb l'especial col·laboració de l'Ajuntament de Lluçmajor amb altres ajudes importants. Bellesa i elegància foren les tòniques generals en un nit de gran festa.

TERCERA EDAT

L'Associació de la Tercera Edat de S'Arenal, va rebre la visita del president del CIM, Joan Verger, amb motiu de fer entrega d'una càmera de vídeo als associats. Després es va oferir berenar i begudes, i la festa va acabar amb un ball ben vitenc.

CAMP MUNICIPAL D'ESPORTS

Ja han entrat en funcionament part de les instal·lacions d'allò que serà en un futur el camp Municipal de S'Arenal, construït a instàncies de l'Ajuntament de Lluçmajor.

Les obres continuaran, es construirà una tribuna coberta al camp de futbol, i també obres destinades a la pràctica d'altres esports.

CARRER GERMANS MULET BAUÇA, METGES

Per acord municipal unànim, es va aprovar dedicar a S'Arenal, un carrer als germans Joan i Lluís Mulet Bauça, metges, atenint una sol·licitud d'un nombrós grup de veïns encapçalats per Sebastià Ballepir. El carrer escollit per dedicar a la memòria i record de dos exemplars professionals de la medicina, és el que es troba entre els carrers García Lorca i Plaça Major.

TEMPORADA TURÍSTICA

La temporada turística d'enguany ha estat irregular. Les vagues soferetes a l'aeroport de Son San Joan ha estat un dels principals motius de la baixada del turisme de qualitat. Ha vingut, no obstant això, molta gent, però de baix poder adquisitiu, segons els professionals de l'hosteleria. La gent, emperò, entretinguda hores o dies a l'aeroport, està en

una situació molt desagradable. La millora de la primera línia, amb la peatonització o semi-peatonització durà un món un poc nou que sense dubte tindrà ressonàncies favorables a l'hora d'oferir la nostra imatge turística a l'estrenger. I també serà ben acollit l'ambiciós projecte que s'executarà a la part llucmajorera.

TALLERS CAÑELLAS - ROTGER

SERVEI
OFICIAL

FIAT

100.000 pts.

de ahorro

**Fiat Uno en septiembre,
notable en economía.**

Este mes, el Fiat Uno tiene una buena nota en Economía. Porque al comprarte uno, te damos por tu viejo coche 100.000 pts. más de lo que vale.

¿Qué no tienes un coche usado? No importa. Toma nota y no esperes más. Ve a tu Concesionario Fiat y llévate el líder de ventas en Europa en su categoría, por tecnología y diseño de vanguardia.

C/. Hispanitat, 19 - Tel. 66 06 47 (Lluçmajor)
Plaça Reina Maria Cristina, 12-B - Tel. 26 89 12
S'ARENAL

En la mort d'Antoni Galmés Riera

Tomeu Sbert

El folklorista i escriptor Antoni Galmés Riera ens ha deixat quan tenia 82 anys. Es diu que la mort sempre és repentina i, en el cas de don Antoni també ho va ser. Feia justament una setmana que nosaltres dos junts vàrem assistir a la festa de «CENT ANYS DE PERIODISME A MANACOR», gala que va tenir lloc a Cala Millor i ell va ser un dels qui presidiren l'acte, juntament amb el president del CIM Sr. Joan Verger i el Batle de Manacor, Jaume Lluell, a més d'altres persones relacionades amb el món de les Lletres.

Una setmana després va acudir a l'oficina municipal de S'Arenal per tal de posar en ordre alguns assumptes, vàrem parlar i no va comentar res sobre la seva salut, però el mateix vespre (dia 17 d'agost) el seu fill Toni, depressa i corrents el va ingressar a una clínica de Palma. El varen operar i semblava que la intervenció havia anat bé però hores després es va complicar i després de passar per la Unitat de Cures Intensives ja no en va sortir.

Mallorca acabava de perdre una de les figures cabdals de la cultura popular, un investigador incansable, un recopilador dels antics costums que deixa una obra escrita molt interessant i extensa.

Fa poc d'un mes, Antoni Galmés havia presentat a Palma un llibre. El llibre titulat «Cultura Popular Mallorquina-Aplec de Pautes II», llibre que pràcticament exhaurit i en l'esmentada edició hi va col·laborar l'Ajuntament de Llucmajor.

L'obra, en general, d'aquest folklorista ja no podrà quedar mai en l'oblit.

Feia més de 30 anys que vivia a S'Arenal. Al xalet «Ca Na Maria», a Son Verí, al carrer Juníper Serra. Va ser ell qui, en el mateix moment que el Papa Joan Pau II canonitzava l'envagelitzador

petres, va promoure un acte en honor del Pare Sera. I a punt de migdia es va col·locar un ram de flors sobre la làpida que dóna nom al carrer, i el rector Jordi Perelló entonava una oració i acció de gràcies.

Galmés Riera va ser un gran impulsor i director de la guardonada agrupació «Aires de Muntanya». També va ajudar en gran mesura a organitzar les festes de S'Arenal durant els anys 1970 i 1971.

En vida va ser nomenat Fill Predilecte del seu Manacor nadiu, Fill Adoptiu de Selva i també de Lluc. A casa seva hi ha innumerables plaques, trofeus, diplomes

i altres distincions rebudes en vida, com a testimoni de gratitud i d'apreci.

L'any 1985 va rebre el «PREMI EXTRAORDINARI S'ARENAL» i així mateix va ser el pregoner de les «Festes s'Ant Cristòfol», sota el tema de «S'ARENAL, QUATRE PINZALLADES TEMPS ENRERA».

Devers els anys cinquanta va ser promotor a Palma i impulsor d'alguns certàmens de cultura i balls populars de caràcter internacional. I a S'Arenal també va coordinar importants vetlades de cançó popular mallorquina, sota el patrocini de l'Ajuntament llucmajorer.

Ha mort una figura senyera; no hi ha dubte que tots els que estimen allò que és nostre i popular, i guardam respecte i honram la memòria dels nostres avantpassats, estam de dol.

El consol és pensar que l'immortal no mor. I l'obra escrita d'Antoni Galmés Riera és el suficientment valuosa, ampla i documentada per se immortal.

El mateix Galmés s'autoanomena «un brusquer de tota la vida». Manifestava que el ball que més li agradava era el «copeo» i assegurava que «totes les coses que donen gust al cos les hem de cuidar i conservar. Els disguts es cuiden de venir tot sols».

Don Antoni ja no hi és. En certs aspectes és un home insubstituïble, però ens queda la seva obra; però des d'ara ja no podrem demanar-li consell, era un home sempre disposat a dir la veritat i a parlar clar. Ja no el veurem mai més en cap festa lluint a la solapa l'ancal d'or, distinció que li va entregar el Club Nàutic S'Arenal (del qual en fou president) amb motiu d'un concurs literari pel seu treball «Contarelles d'una Pastera», relat en el qual conta moltes coses de S'Arenal, un Arenal que guarda i recordarà sempre una estima cap a Antoni Galmés, més enllà de la mort.

Que descansi en pau.

PETITONS

ARTICLES
INFANTILS

De 0 a 10 anys

LLISTES
NAIXEMENT

Plaça d'Espanya, 46 - Tel. 66 18 59
LLUCMAJOR

TALLERS LLUCMAJOR
SERVEI OFICIAL

Reparacions en general
Planxisteria i pintura

Ronda de Ponent, s/n. Tel. 66 12 67 (LLUCMAJOR)

Informar el qui no sap!

Tots sabem que és una obra de caritat donar pa a qui té fam, aigua a qui té set, ensenyar a qui no sap i nosaltres afegirem «informar el desinformat». La cosa ve a causa d'unes declaracions de don Joan Monserrat Mascaró, que publicà la revista «S'Unió de S'Arenal» i que llegírem a S'Arenal de Mallorca la que va reproduir l'entrevista. Aleshores, l'entrevistador va demanar al Sr. Batle:

«Una altra cosa, quins plans tenen per a les construccions il·legals?»

- Aconseguir que totes sol·licitin la legalització. S'ha de procurar legalitzar tot el que es pugui.

- I el que no es pugui?»

- S'ha d'esperar a veure què passa. De tota manera des del nostre manament, no s'ha construït res il·legal, que jo sàpi».

Sr. Batle: aquí hi ha una mostra fotogràfica d'infraccions urbanístiques il·legalitzables i realitzades durant el vostre manament. Unes no

ho seran ni avui, ni demà, ni mai. D'altres ho serien si enderrocassin el que han fet il·legalment.

Es construeixen cases a la zona edificada del Pla General com de protecció paisatgística i ecològica (zona 5).

Cases amb taulada vermella (les ordenances municipals diuen que la teula ha de ser mora, l'usual a Mallorca). També diuen les O.M. que les parets a foravila han de ser de pedra del país (això és paret seca o de marès, però mai de bloquets).

Es fan construccions com aquesta a una zona que, segons el Pla General d'Ordenació Urbana, consta com a zona urbana programada i per tant no s'hi pot construir sense un pla parcial aprovat.

Ens consta que a les oficines dels serveis tècnics municipals hi ha estanteries plenes d'expedients, i que el ritme no ha baixat de quan hi

havia els anteriors consistoris. Si tenim en compte que actualment el celador d'obres se'l té bastant apartat de circulació (era molest i les seves denúncies comprometien els governants) i per tant no pot complir amb la seva tasca com és degut, es pot suposar que les infraccions són més nombroses que abans del seu manament.

No dubtam de la seva paraula, però li aconsellam que s'informi perquè encara que vostè diu a l'esmentada revista que «equivocar-se no és cap delictes», equivocar-se reiteradament no és de persones aptes. Un batle, encara que tengui els regidors-delegats, ha de saber tot el que passa, fins i tot a urbanisme. El que no és tan necessari és que el regidor d'urbanisme ho sàbi tot, fins i tot coses que, segons veim per les seves declaracions, no sap el propi Batle.

Grup Sa Marina

El PSM proposa la suspensió del planejament de Capocorb nou

L'Ajuntament de Lluçmajor pot evitar la degradació de Sa Marina

1.- El Partit Socialista de Mallorca-Esquerra Nacionalista vol manifestar la seva absoluta oposició a la urbanització de Capocorb Nou. Entenem que és negativa qualsevol nova implantació urbanística en un litoral com el de Sa Marina de Lluçmajor, que presenta uns importants valors ecològics, paisatgístics, antropològics, històrics i monumentals; un litoral, a més, ja quasi totalment urbanitzat, d'una manera extensiva, altament depredadora del territori però amb un percentatge d'edificació molt baix.

2.- Capocorb Nou, entre Cala Pi i el Cap Blanc, és una de les poques àrees verges que resten a Sa Marina de Lluçmajor. S'alça sobre uns imponents penya-segats protegits per la llei i classificats com a d'alt valor paisatgístic. L'aridesa extrema del clima condiona una vegetació típica de garrigues de mata i ullastrar, amb algun pinar. L'àrea de Capocorb està catalogada com a d'elevat interès ecològic a tots els catàlegs d'espais naturals (el d'ICONA, el d'INESE i el del Govern Balear).

3.- La urbanització de Capocorb, promoguda per l'empresa de capital àrab CALA CRISTAL SA, pretén alçar sobre aquesta zona un monstre urbanístic amb capacitat per a més de 12.000 habitants (3.000 dels quals serien places turístiques), sobre una superfície superior a la del propi casc urbà de Lluçmajor o a la del casc antic de Palma, i al llarg d'un front litoral de quasi quatre quilòmetres.

Aquesta urbanització és poc viable econòmicament, socialment perjudicial, insostenible urbanísticament i significaria la destrucció d'un dels més bells paratges del que resta de Sa Marina llucmajorera.

4.- La urbanització de Capocorb s'ajusta a un Pla Parcial, la tramitació del qual ha presentat nombroses incorreccions, la qual cosa ha motivat la seva suspensió, primer per part de l'Audiència de Palma i després, finalment i de manera definitiva pel Tribunal Suprem.

Ara els urbanitzadors, CALA CRISTAL SA, han presentat un nou Pla Parcial que incorpora les modificacions prescrites pel Suprem. De totes maneres l'Ajuntament de Lluçmajor pot decidir sobre alguns temes pendents a la sentència, com és el del subministrament d'aigua -impossible en una de les zones més àrides de Mallorca-, o el de les servituds militars -que hi ha a la zona i que podrien impedir l'edificació a bona part de la urbanització.

5.- El que és indubtable és que ara el Pla Parcial està suspès, no està aprovat ni inicialment ni provisionalment, ni molt manco definitivament. Ara, per tant, és l'hora de protegir Capocorb.

La suspensió de l'aprovació del Pla Parcial dictada pel Suprem obre la possibilitat de suspendre el planejament en aquella zona, i modificar puntualment el Pla General d'Ordenació Urbana per tal de canviar la qualificació de l'àrea de Capocorb Nou d'urbanitzable o no urbanitzable. Cal recordar que a l'inici de la redacció del Pla General de 1984 Capocorb Nou era zona protegida, i es va modificar després del pacte entre UCD i PSOE.

L'Ajuntament de Lluçmajor té la potestat per dur endavant aquesta proposta que és la que nosaltres defensam al si del consistori llucmajorer. L'argument del temor a possibles indemnitzacions amaga, al nostre parer, una manca de voluntat política de fer efectiva la protecció. Argumentar, com fan alguns membres del Govern de l'Ajuntament de Lluçmajor, que aquesta desqualificació significaria indemnitzacions de l'ordre de 3.000 a 5.000 milions de pessetes és radicalment fals. També comparar la situació jurídica de Capocorb amb la del Trenc és fora de lloc: Capocorb, recordam, no té Pla Parcial aprovat i per tant, molt manco projecte d'urbanització vigent. El canvi de qualificació que demanam és un simple acte administratiu, perfectament legítim que,

per si mateix, no genera indemnització.

6.- D'altra banda, hem de recordar que el Parlament Balear aprovà, amb els vots d'AP i UM, una moció que demanava al Govern de les Illes la suspensió del planejament urbanístic a les àrees naturals catalogades que no estassin afectades per Plans Parcials.

Aquest és, des de fa unes setmanes, el cas de Capocorb. Ara el Govern pot impedir la destrucció d'aquest espai i ésser coherent amb les seves pròpies decisions.

7.- Finalment, hem de recordar que en el plenari de dia 31 de juliol de l'Ajuntament de Lluçmajor demanàrem que l'exposició pública del nou Pla Parcial de Capocorb no s'iniciés fins que l'Ajuntament no l'hagués aprovat inicialment. També demanàrem que aquesta aprovació s'efectués sense precipitacions.

Per la nostra banda, entenem que el nou Pla presenta gairebé totes les deficiències del vell i per això anunciam el nostre probable vot contrari a aquesta aprovació inicial.

Entenem que no s'han d'accelerar els tràmits administratius d'aprovació del Pla Parcial mentre es demora la transcendental decisió de suspendre el planejament -que es pot prendre en qualsevol moment.

Cal una decisió política presa amb consciència, però amb urgència, sobre aquest tema. La nostra petició, al Govern i a l'Ajuntament, és sempre la mateixa: la suspensió del planejament.

8.- Per acabar, el PSM, que forma part del Govern de l'Ajuntament de Lluçmajor, podria reconsiderar la seva permanència en aquest govern segons la voluntat política que el PSOE de Lluçmajor manifesti, avaluada segons l'actuació, en aquest cas, del regidor d'urbanisme Sr. Tomàs Garcies. Esperem que l'Ajuntament no esdevengui la gestoria dels urbanitzadors, sinó el defensor dels interessos de la immensa majoria del seu poble, contrari, ja, a la urbanització.

Comissió Executiva del PSM-EN

Capocorb: Les indemnitzacions com a coartada política

Malgrat Felipe González, president del Govern espanyol, declaràs no fa gaire que les hemeroteques no existeixen, en el més pur estil del Gran Germà de «1984», en política és molt útil repassar la història, l'evolució dels discursos dels polítics i els seus fets per veure de quin peu calcen realment (i possiblement per això a la casta política que patim li fa tan poca gràcia).

Faig aquest pensament després de llegir les declaracions del batle Monserrat sobre l'afer de Capocorb, en el sentit de «aturarem la urbanització si les indemnitzacions no desequilibren el pressupost municipal». Són la darrera estrofa de la ja coneguda cançó «ja ens agradaria salvar Capocorb, però... (i aquí l'ex-cusa en tò tècnic-legalista). Una cançó que ha anat acompanyada de ben pocs gests que ens puguin fer creure en una autèntica voluntat política de preservar aquest valuós paratge, l'últim reducte de la nostra marina, d'una destrucció absurda que no es durà cap avantatge econòmic ni de cap casta.

És cert que, a partir d'un acord PSOE-PSM, l'Ajuntament de Llucmajor ha comanat a un misser de prestigi un informe sobre les possibilitats legals de declarar l'àrea com a no urbanitzable; però és igualment cert que s'arribà a aquest acord des d'instàncies superiors d'aquests partits a Ciutat, com és cert que aquesta decisió s'ha produït després que s'aixecassen les veus de nombrosos sectors socials en aquest sentit (des de la Coordinadora de Defensa de

Sa Marina i les distintes instàncies socials i polítiques que s'hi integren, fins a la poderosa veu de la corporació dels hotelers) i el tema, després de la Sentència del Tribunal Suprem espanyol, ocupàs primeres planes i posàs, un cop més, en entredit la imatge electoralista del PSOE. Per cert, seria interessant comparar la sentència esmentada amb la jurisprudència «a priori» que sobre aquest tema s'havia predicat des de les instàncies urbanístiques dels psocialistes llucmajorers.

Així mateix ens podem demanar sobre quines altres gestions s'han fet aquests anys des del PSOE llucmajorer que demostrin el seu interès per salvar la Marina, i en concret Capocorb del desastre ecològic i urbanístic; s'ha demostrat en cap moment amb gests, aquest proclamat interès, amb qüestions concretes? I després de la sentència, quines gestions s'han fet davant el Govern Balear, el Parlament, el Consell Insular, etc.?

El que sí sabem és quin tàdem, encara ben vigent, manava les regnes municipals quan es va elaborar el Pla General d'Ordenació Urbana, i com durant aquest procés es va canviar la qualificació de Capocorb per permetre el projecte de destrucció; com sabem que l'actual Tinent de Batle d'Urbanisme va esser el gran defensor del projecte de Pla Parcial que ara el Suprem ha anul·lat, maldament en el darrer moment sabés fer l'hàbil maniobra politiquera de fer que la cosa s'aprovàs amb els vots de la dreta desorientada i curta de mires que presidia Don Antonio Zanoquera. Com també sabem que, el mateix Tinent Batle, abans de la sentència, però ja començada la campanya de la Coordinadora de Defensa de La Marina, va arribar a proposar la compra (SIC!!) dels terrenys com única via «possible» per evitar el projecte de Cala Cristal.

Hi ha motius més que sobrats, no és una mania obsesiva ni un afany

RESTAURANT

GRAN VIA

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
IBATEIGS

Informació: Tel. 66 03 17 - LLUCMAJOR

CARNISSERIA ■ XARCUTERIA

ZANOQUERA GARCÍAS

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

desqualificador el que ens mena a expressat la nostra malfeança sobre la voluntat dels socialistes llumajorers d'evitar el desastre de Capocorb. En conseqüència, analitzam amb precaució les declaracions del batlle, i les demés que s'han fet en aquest sentit.

El primer lloc, perquè ens negam a acceptar que els doblers públics, tan necessaris per altres coses, hagin de servir per satifer les expectatives de l'especulació frustrada. D'altra banda, per si l'empresa urbanitzadora no hagués mostrat prou el llautó amb aquells «tallafocs» que miraculosament coincidiren amb els camins que hi havia al projecte, les seves intencions legals han quedat ben clares quan ha continuat les obres després d'una sentència que les deixava sense Pla Parcial, i fins i tot després de l'ordre municipal d'aturar-les. Això és un argument legal de pes contra les suposades indemnitzacions, i en qualsevol cas, com es pot saber cert quina part de les

obres realitzades ha estat feta legalment i quina no.

En segon lloc, aquestes declaracions sobre el perill per l'economia municipal d'unes possibles indemnitzacions «excessives», i en conseqüència inassumibles, tenen tot el to de predisposició negativa de cara a l'opinió pública, alhora que són totalment ambigües. Que vol dir excessives, i des de quin punt de vista?

Convé deixar clar que, com a màxim, en cas d'una sentència favorable a Cala Cristal, que, segons dèiem, tampoc no ha d'esser així per força, la indemnització no hauria d'esser sobre els milions que feien comptes guanyar amb la urbanització, sinó sobre el cost de les obres fetes «legalment» i el retorn de les quantitats pagades a l'Ajuntament per aquesta legalització (i una anàlisi polític adetinguda i detallada d'aquests pagaments i la seva gestió pot esser d'allò més interessant).

Així mateix, en el cas de produir-

se aquestes indemnitzacions, s'haurà d'analitzar que vol dir això d'excessives. És a dir, des de quina òptica política es considera l'economia municipal i les seves prioritats.

S'haurà de comparar, per exemple, la xifra suposada amb els doblers que costarà al municipi mantenir la urbanització, així com amb els prejudicis derivats de la urbanització.

Que pot costar subministrar una aigua potable que (ai! els papers «perduts») a la Marina no hi ha? En quants de milions tassaran els socialistes els valors científics, paisatgístics, culturals, de qualitat de vida que significa la preservació de Capocorb? Les anunciades inversions de cinc-cents milions llargs en millores a la zona turística de S'Arenal són més econòmiques que invertir altre tant en la preservació de la darrera zona verge del nostre litoral? És el gavet municipal una eina per fer coses guapes perquè ens tornin a votar o la prioritat hen d'esser la vertadera importància de les inversions, la millora de les perspectives de vida de la comunitat?

El debat ja és aquí, i les preguntes hauran d'esser contestades amb fets tant com amb arguemnts. La societat ha fet sentir la seva veu, ara falta veure que faran els nostres polítics. Celebraria que les meves precaucions fossin infundades, i m'agradaria poder ser el primer en felicitar al batlle i a les distintes forces polítiques. Seria senyal que el terme de Llumajor ha guanyat, de què els llumajorers i tots els mallorquins d'avui i de demà hi han sortit guanyant. Que és com qui diu que la raó, la ciència, la sensibilitat, la qualitat de vida i fins i tot la indústria turística hi han sortit guanyant. Que així sia.

Miquel Cardell

Cafeteria

CA N'EUSEBIO

- Entrepans
- Tapes Variades
- Pop a la Gallega

Ronda Ponent, 14 - Tel. 66 22 95 - LLUCMAJOR

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS

CONGELATS

POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

Sobren motius per protegir Capocorb

Els valors naturalístics de Capocorb Nou (Marina de Lluçmajor)

El medi de la marina de Lluçmajor es caracteritza per l'aridesa i la pobresa dels seus sòls. La forta insolació i la manca de pluges exigeixen l'adaptació de les espècies que l'habituen; configurant una biocenosi molt valuosa per la seva singularitat.

La naturalesa càlcica del sustracte genera, amb la seva dissolució (juntament amb l'aportació de sorres de les pluges de pols) argiles que impermeabilitzen el sòl i possibiliten la formació de basses i petits o grans dipòsits d'aigua dolça. Així es conforma un hàbitat extraordinari, dins la sequedat de la marina. De fet, possibilita el desenvolupament d'espècies d'algues, macròfits, crustacis, insectes, etc. dels que, sovint, manca inclús la classificació.

Un altre àmbit d'excel·lent interès faunístic a aquesta zona és el dels penya-segats. Als espadats i escarps hi podem trobar les majors colònies mediterrànies de corb marí; a més s'hi estableixen d'altres espècies d'aus marines, tals com les nonetes, la gavina roja.

El paisatge vegetal de la marina és el de les espècies més ben adaptades a la manca d'aigua i la forta insolació. Es tracta de comunitats vegetals escleròfiles i xeròfiles. Hi trobam l'ullastre, la mata, les estepes, el llampudol, la rapa, les esparagueres, el romaní i d'altres.

L'avifauna més freqüent a les garrigues i penyals de la marina és la de passeriformes (pinsans, estornells, tords, rossinyols, buscarets, ro-

pits), rapinyaires (falcó pelegrí, xoric, milana, esparver, mussols, òlibes) així com corbs, sebellins, perdius, tórtores, etc. És important remarcar l'abundància del Buscariet coa-llarga, de l'espècie *Sylvia sarda* var. *balearica*, exclusiva de les Balears i típica de biòtops com el de la Marina, on trobam les concentracions més altes de l'illa.

D'entre els amfibis més freqüents a la marina hi destaca el calàpet (que hi manca a la Península Ibèrica). La tortuga de terra (desapareguda a moltes localitats europees on va viure) i la serp de garriga es mantenen acantonades a aquest reducte de naturalesa verge de la marina.

Les minses aptituds d'aquest

medi han reduït, fins a l'actualitat, l'ocupació i explotació d'aquestes àrees per part de l'home. Això ha mantingut la marina parcialment aliena a l'artificialització del paisatge que sí ha sofert la resta de la nostra illa. Els valors paisatgístics d'aquest reducte de naturalesa no pot acabar desapareixent pel caprici dels urbanitzadors i d'alguns polítics.

Símbol d'una política econòmica caduca

En aquests temps quan tothom parla de «la crisi del turisme», de «l'excessiva oferta de places hoteleres», de «la reconversió del sector», dels «decrets Cladera», de «l'actitud

Cristaleria Lluçmajor

JOAN MOREY

Envidrat d'obres - Miralls - Vidres de Color
Decorats - Vidrieres artístiques

Ronda Migjorn, 105 Tel. 66 14 93 LLUCMAJOR

sa teulera

CERÀMIQUES - FET A MÀ PLANTES I FLORS

C. Campos, 80 - Tel. 66 01 76 - LLUCMAJOR

sorprementent ecologista de la Federació d'Hotelers», etcètera, sembla que ningú no vol anomenar les coses pel seu nom. Sense entrar en consideracions de més profunditat el que està realment en crisi és el model extensiu de creixement de l'economia, propi del «Tercer Món», que ha suposat una constant destrucció del paisatge, però que ha donat beneficis ràpids a inversionistes estrangers i tour operators i ha consolidat una oligarquia local.

Aquesta crisi està provocant conseqüències constatables objectivament. Han estat especialment afectats els nostres recursos naturals, amb innumerables edificacions a la costa, amb el problema de l'aigua (la seva escassetat, la progressiva salinització...), amb la contaminació, en el sentit més ampli, per saturació turística, amb la destrucció de paisatges i ecosistemes, amb l'alteració del litoral... El sector hotelier també ha vist com es produïa un excés de places i la posterior caiguda dels preus, com es degradava l'oferta, i ha conegut la dependència dels TT.OO.

En l'aspecte urbanístic el model de creixement aplicat a les Balears ha provocat situacions. A Lluçmajor la paradoxa és fenomenal: amb una vintena d'urbanitzacions que ocupen extensivament la major part del litoral, amb una població potencial superior a les 60.000 persones, però amb la meitat dels solars sense edificar, es projecta la macroubanització de Capocorb que reincideix en els defectes de les anteriors (macrodimensionament, monotonia en l'oferta, extensivitat...) amb la conseqüent agudització de les contradiccions existents.

La polèmica en torn a aquesta ur-

banització és en realitat la punta de l'iceberg del debat sobre el model de creixement que ens han fet seguir fins ara. Més concretament, sobre si s'ha d'insistir amb el model desenvolupista d'utilització extensiva dels recursos que ha provocat l'actual situació o si s'ha de canviar a un model més intensiu, amb noves orientacions i criteris que introdueixin elements de racionalització a l'economia il·lenca.

La decisió que hauran de prendre l'Ajuntament de Lluçmajor i el Govern Balear respecte de la urbanització de Capocorb exemplificarà l'alternativa actual a les Illes en matèria de política econòmica: o bé es fan les coses com en el passat, amb una actitud anacrònica desconnectada de la realitat que vivim, o bé es fan mirant cap al futur, adquirint una nova mentalitat globalitzadora i econòmica, al marge d'interessos crematístics particulars. Això significa passar de la destrucció dels recursos naturals a la consideració d'aquests com a valors intrínsecs de la futura oferta turística.

Així les coses, cap motiu no hi ha per continuar mantenint l'actual qualificació urbanística de Capocorb. ¿Quins són els interessos, les vertaderes causes que impedeixen donar la imminent passa cap al sentit comú?

L'alternativa per a la preservació

Quan la immensa majoria de les forces socials i polítiques llucmajoreres i mallorquines (PP, PSOE, PSM, PCB, PASOC, GOB, OCB, ARCA, patronal d'hosteleria...) s'han manifestat contra la destrucció de Capocorb convé conèixer els elements que poden realitzar aquesta voluntat política. Tres són les grans

possibilitats: L'Ajuntament, i subsidiàriament la Comunitat Autònoma poden suspendre el planejament urbanístic a la zona i reclassificar-la com a no-urbanitzable. En principi això constitueix un acte administratiu legítim que, en no estar aprovat el Pla Parcial de Capocorb, no hauria de comportar indemnitzacions. Qualsevol comparança amb la sentència del Trenc és fora de lloc. En qualsevol cas seria només indemnitzable l'obra efectuada legalment. I fins i tot aquest punt pot perillar per les gran incorreccions que han comès, al llarg de tot el procés, els promotors.

Pel que fa a la suspensió del planejament haurem de recordar que el Govern pot seguir una instrucció del Parlament que ordena la desclassificació de tot el sòl urbanitzable sense Pla parcial aprovat que afecti àrees naturals catalogades.

La tercera via, extraordinària, és la votació parlamentària d'una llei de declaració de Capocorb Àrea Natural d'Espècial Interès. Però en aquest cas sembla suficient i preferible el camí administratiu habitual.

En qualsevol cas, haurem de saludar la iniciativa de l'Ajuntament de Lluçmajor de comanar un informe jurídic que, certament, ajudarà a desfer el teixit d'afirmacions demagògiques que, sobre suposades indemnitzacions cinc voltes mil·lionàries, s'han anat filant amb intencions poc clares. Esperem que el consistori actui amb coherència i no tramiti el nou Pla Parcial fins que no tenguim totes les seguretats legals sobre la taula.

Macià Blàzquez
Antoni Llompert
Joan Matamalas

Integrants de la Coordinadora de
Defensa de Sa Marina

FINA

C/. d'Es Vall, 49
Tel. 66 11 58

SANEAMIENTO
CALEFACCION

GABRIEL OLIVER

INSTAL·LACIONS SANITÀRIES
CALEFACCIÓ
ENERGIA SOLAR

Exposició i Vendes: C/. Born, 2 - Tel. 66 06 52
Taller: Melià, 26 - Tel. 66 16 37 - LLUCMAJOR

El Pare Pep se'n va a artà

Josep Gelabert i Ferrer, el Pare Pep, és un jovenet de 51 anys, natural de Pina, i des de fa 19 anys és molt popular a Lluçmajor per la seva pipa habitual i per la seva eterna alegria.

Realitzava les tasques de franciscà al Convent de Sant Bonaventura, les de vicari a la Parròquia de Sant Mi-

quel i les de professor de religió a l'Institut de Batxillerat Maria Antònia Salvà, fins que un bon dia d'estiu es va dir que se n'anava a Artà. Abans de partir hem cregut oportú que ens fes un balanç de tots aquests anys viscuts amb nosaltres.

- Com foren els inicis a la carrera eclesiàstica?

- Fins als 15 anys no vaig començar a estudiar a la Porciúncula, perquè mon pare no volia que jo fos frare i fins llavors jo feia feina de missatger a una casa d'Algaida. No tenia cap estudi i per això vaig començar l'ingrés als 15 anys, després vaig seguir el batxiller, els anys de Filosofia i Teologia corresponent a la carrera eclesiàstica i llavors el «Sinec» pel Ministeri de la Conferència Episcopal per poder donar classes de Religió.

Em vaig ordenar com a frare franciscà als 29 anys, l'11 de març del 1967.

- I quin fou el primer destí com a franciscà?

- Jo havia demanat per anar al Perú i se'm va concedir. Vaig partir amb un vaixell i el cap de 21 dies arribava a la missió de Guamachuco, on hi vaig estar un any i mig.

No sabia res del Perú, no m'havia informat gens. Hi vaig viure cinc anys a tres llocs diferents; des del Preseminari de Guamachuco vaig demanar al bisbe d'allà que em destinas a una parròquia i em va enviar a la parròquia de Bolívar, situada al nord, la qual és de tota una província de l'anomenat departament de la

llibertat. Allà hi havia totes les autoritats corresponents i hi vaig estar dos anys, el darrer any vaig estar a Trujillo, devora el Pacífic, a la parròquia de Fàtima.

EL PERÚ ESTÀ PITJOR QUE QUAN JO HI ERA

- Com era, com vivia' aquella gent?

- Per a mi va ser una gran expe-

riència, la de conèixer un món nou, una gent completament nova, una gent molt senzilla, molt necessitada, molt explotada. Jo crec que a Sudamèrica no només els han explotat els nordamericans, sinó també els europeus. La major part de benestar que tenim ho devem a la matèria prima dels països del Tercer Mòr.

Són una gent molt trepitjada i no se poden aixecar ells tots soï. No

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)
Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)
Divendres horabaixa (16.30 a 20 h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

FOTO CLAR

Perfumeria

Reportatges, Fotos d'Estudi,
Carnet... i una extensa gamma
de productes de perfumeria

OFERTES EN CAMERES FOTOGRAFÍQUES
VENDA DE CARRETS

Carrer Nou, 8 - Tel. 66 06 32 - LLUCMAJOR

tenen mitjans de comunicació ni cap classe de seguretat.

Crec que des d'Europa no hi podem anar en pla de redemptors sinó en pla d'acceptar-los i treballar amb ells a partir del que tenen i no a partir d'imposicions. No hi hem de dur cultura ni tècnica, hem d'anar allà i veure si ells mateixos, a partir del que tenen, de la seva autonomia, poden arribar a créixer.

Sé que el Perú està bastant pitjor ara que quan jo hi era i em sap molt de greu.

- Quan va venir a Lluçmajor?

- Des del Perú ja vaig demanar per tornar a Mallorca i així ho vaig fer el febrer de 1971. Com que per aquesta època de l'any tothom ja estava al seu lloc m'enviaren a Lluçmajor, quan el superior era el pare Verger, per dir una missa els diumenges a les set del dematí al convent i una altra a ca les monges del Cor els altres dies.

Després de la missa ja no tenia res més que fer i solia anar a cercar esclatasangs o espàrecs, però l'any següent vaig començar a donar classes al col·legi Sant Bonaventura i després a les Escoles i a ca les monges de la Caritat.

- Ens podria fer un balanç d'aquest temps viscut a Lluçmajor?

- Al cap de tres anys de ser aquí, don Joan Puigrós, el vicari de la parròquia se'n va anar de rector a Binissalem i el clero secular va demanar a la comunitat de Sant Bonaventura si hi podia anar un frare per ser vicari, així és que he estat setze anys vicari.

Paral·lelament a les tasques parroquials del poble hem intentat d'ajudar a aquestes urbanitzacions o diguem-li «començament de poble» com són Cala Pi, Badia Gran, Badia

Blava...

La veritat és que m'he sentit molt bé, he trobat molts bons amics, he trobat gent molt oberta i no he fet diferències entre gent pobra i gent rica.

També he donat classes de Religió a l'Institut de Batxillerat des de la seva fundació.

QUAN VAIG VENIR, EL CONVENT I LA PARRÒQUIA ESTAVEN MOLT DIVIDITS

- Quins canvis ha vist a la parròquia i a la societat lluçmajorera?

- He vist un pas molt important; al principi el convent i la parròquia estaven bastant dividits i ara hi ha una sincronització molt bona, hi ha un bon treball d'església a Lluçmajor.

Quan vaig venir vaig trobar un clero molt tradicionalista, hi havia rebuig a tot allò que significava innovació, sobretot rebuig al canvi radical dins l'església ocasionat pel Concili. Això ha canviat totalment.

He vist com abans hi havia més gent al nucli urbà, quan vaig venir hi havia 14.000 persones i ara només n'hi ha 10.000.

He vist el pas de la indústria de sabates al del comerç en general. Sempre he cregut que Lluçmajor és un poble que té projecte.

Per altra banda l'assistència a l'església és exactament igual que quan vaig venir, acudeixen a missa un 7 % dels habitants.

ELS JOVES NO SÓN TAN PASSOTES COM CREIM

- I els joves, han canviat?

- La joventut actual és diferent de la que vaig trobar quan vaig venir perquè és una altra generació.

Els joves de Lluçmajor no són diferents dels de Campos ni dels d'Algaida. Tots ells viuen en un període com a de recerca i de fuita. El problema és que viuen amb una inseguretat i com que la gent gran no els podem oferir una seguretat és normal que el jove vulgui cercar uns nous horitzons.

De totes maneres els joves no són tan passotes com creim, jo crec que és més passota la gent major. Quan els hem oferit, per exemple, un catecumenat hi han assistit un percentatge bastant elevat.

A ARTÀ JA EM DIUEN EL FRARE PIPA

- Com va assumir això que tothom el conegués p'en «Pep de sa pipa»?

- Crec que a Lluçmajor sempre seré el frare de la pipa. Quan vaig venir anava vestit de seglar i tots els altres duïen hàbit; a més ningú no fumava pel carrer. Aviat em digueren «En Pep de sa pipa» i això és una característica de simpatia; darrerament els joves em deien «el frare pipa» i a Artà també ja m'ho diuen i estic molt content.

- Què farà a Artà?

- Faré la mateixa feina d'aquí, es veu que els meus superiors estan contents.

Som vicari de la Parròquia de Sant Salvador i també de la Colònia de Sant Pere.

Donaré classes de Religió als instituts de Batxillerat i Formació Professional, al col·legi Públic i al Col·legi Sant Bonaventura, -a Artà també té aquest nom-.

I Artà serà el tercer destí del Pare Pep, i allà continuarà la seva feina, entre pipada i pipada, i aconseguirà molts d'amics.

Coloma Julià

TALLER AUTORITZAT

ANTONI ROSSELLO RAMIS

Carrer Navarra, 4-6 - Tel. 66 09 28

CENTRE DE PREPARACIÓ MATERNAL ATÈS PER COMARES

Carrer Rigo, 73 - LLUCMAJOR
Tel. 66 24 90 (Dímarts i Dijous horabaixa)
Tel. 66 17 98 (particular)

El Grup Picadís, doblement premiat

L'any passat «Llucmajor de pinte en ample» ja es va fer ressò de la participació i de l'acèssit aconseguit pel Grup Picadís de S'Arenal al Primer Certamen de Teatre d'Autors Mallorquins a Consell. El bon treball fet per aquest grup i la bona classificació aconseguida feien preveure ja les possibilitats d'obtenir l'èxit d'un primer premi en nous certàmens; i així ha estat, a l'edició d'enguany, organitzada també per la Regidoria de Cultura de Consell i patrocinada per la Conselleria corresponent del Consell Insular de Mallorca, tengueren lloc una sèrie de representacions de teatre mallorquí per actors aficionats, durant els caps de setmana dels mesos de juliol i agost, per acabar durant les festes de Sant Bartomeu.

PREMI AL MILLOR GRUP

A la placa que els entregaren llegim: «II Certamen de Teatre per Aficionados - D'Autors Mallorquins - Premi a la millor interpretació - Al Grup Picadís de S'Arenal - Consell, 27 d'agost de 1.989» A la part inferior hi ha els Segells del Consell Insular de Mallorca i de l'Ajuntament de Consell.

En Damià Tomàs, en representació del seu grup, molt amablement i amb l'entusiasme que el caracteritza, nos informa i contesta les nostres preguntes.

-Damià, quan va ser que pensàreu presentar-vos a aquest II Certamen?

Immediatament després d'haver finalitzat el primer, ja vàrem preparar per presentar-mos al segon. I així a l'octubre ja començarem els assaigs de l'obra que havíem triat per a tal fi. Quan ho vàrem tenir a punt férem una sèrie de representacions a diferents indrets de Mallorca, i, naturalment, a Llucmajor. Obtinguérem un gran èxit per tot arreu.

-A què creus que és degut l'èxit aconseguit?

Al treball continuat, a la constància. M'explicaré. És imprescindible l'estudi a fons dels personatges. Una bona preparació en expressió corporal, una dicció el més nítida possible i una entonació i força de veu adequades a cada moment és el

que fa que, a través de molt d'assaig, s'arribi a aconseguir que el grup vagi evolucionant dalt de l'escenari de forma coordinada. Les situacions particulars de l'entremat de l'obra han de ser molt estudiades per arribar a l'efecte desitjat, sense que això resulti massa artificial i empalagós per al públic, és a dir, una naturalitat estudiada, que el personatge resulti natural durant tota la representació, sense alts i baixos, que se segueixi sempre una tònica permanent d'estabilitat del propi personatge perquè, a cada escena, se resaltin més les circumstàncies que l'autor ha volgut presentar. Com ja he dit, això només pot ser després d'un profund estudi de l'obra i de cada un dels personatges.

-Com has vist l'actuació dels altres grups en el Certamen?

Al Certamen s'hi presentaren setze grups, dels quals en quedaren seleccionats deu, i, d'aquests, un va renunciar per qüestions de salut. Els nou grups que vàrem representar érem bastant diferents entre nosaltres mateixos. Alguns tenen director i no li fan cas i alguns tan sols no en tenen. Nosaltres sempre hem volgut evolucionar cap a una consolidació del grup en tots els aspectes, des del tècnic, partint de la decoració, micros, altaveus, etc., fins a l'aprenentatge i compenetració dels actors. En la mesura que tot això es va aconseguint i el grup s'estabilitza i cobra força en si mateix. Alguns dels grups presentats deixen a l'atzar moltes de coses i confien massa en el particular «bon dir» de cada un dels actors, això fa que en el transcurs de la representació s'hi noten alguns buits. En general, el nivell dels actors aficionats era molt acceptable. Amb el tracte de la gent,

tant actors, directors o tècnics, sempre s'aprèn. Nosaltres procuram tenir-ho tot en compte i no menysprear ningú.

-I a nivell local, què en penses?

No som jo la persona més adequada per analitzar-los... Bé, puc dir que el grup dels jubilats són molt voluntariosos i alguns tenen una gràcia natural que resulta bé en escena. L'altre grup, Sant Bonaventura, també va participar al Certamen i rebé la placa de participació.

-No creus que és massa reiteratiu, que sempre surtin a escena els mateixos autors i les mateixes obres?

El sentit del Certamen, dedicat exclusivament a autors mallorquins, és que la gent segueixi una tasca d'investigació; així ho hem entès nosaltres i hem anat a beure a les fonts on hi podíem trobar obres no publicades, hem cercat directament a la Societat d'Autors i també entre particulars. Vull dir que també ens agradaria que si algú té o sap d'alguna obra d'autor mallorquí poc conegut, obres no publicades o per ventura ni tan sols mai interpretades, ens ho fassin saber, perquè estem segurs que han d'existir obres molt interessants i que voldríem que sortissin a llum.

-Parla'ns de l'obra

L'Obra és «A on anam» de Martí Mayol, està situada devers els anys 50. Va esser estrenada per la companyia Artis, la qual la va interpretar 23 vegades. Nosaltres, des d'un principi l'agafarem amb moltes ganes i crec que la representam bastant bé.

I Na Margalida, la teva dona, com va interpretar?

Na Margalida va fer una vegada més una esplèndida interpretació

del paper de donya Elisenda, per ventura va estar més encertada que mai perquè a mesura que interpreta un personatge s'hi embota més fins a intentar aconseguir -i jo crec que hi va arribar- la no existència d'ella mateixa, és a dir la renúncia pròpia en favor del personatge interpretat... I el jurat també ho degué entendre així, per això li concediren el premi a la millor actriu... Emperò millor que ho expliqui ella.

PREMI A LA MILLOR ACTRIU

La placa de Na Margalida diu «II Certamen de Teatre per Aficionats - D'Autors Mallorquins - Premi a la millor actriu - Margalida Capella del Grup Picadís - Consell, 27 d'agost de 1.989» Hi ha els Segells del Consell Insular de Mallorca i de l'Ajuntament de Consell.

-Margalida, quina impressió t'ha donat rebre aquest premi?

Estic molt orgullosa d'haver-ho aconseguit, tant per al grup com per a mi mateixa. Emperò he de dir que tot és el fruit de molt d'estudi i preparació. Apart dels assaigs, a ca nostra, tota sola, fent les feines de la casa, anava estudiant les expressions que quedaven millor en cada ocasió de cada escena que preparàvem. Se tracta de tenir-hi molta d'afició i perdre-hi molt de temps. Molts de pics, tota sola, provava els moviments i les postures més adequades. He de reconèixer que a la primera part me vaig posar un poquet nerviosa i per ventura la veu no tenia el to adequat, emperò després me vaig sobreposar i vaig estar molt natural durant tota la representació.

-I el públic, com vos respon?

A tots els indrets on hem anat, el públic ha estat molt agraït i ho ha demostrat. El públic s'ho ha passat

bé i s'ha desfet en aplaudiments i elogis al grup. A mí, particularment, el públic m'ha tractada molt bé. Per això, una se sent obligada a fer-ho millor, a fi de no defraudar. Crec que he estirat l'atenció dels espectadors perquè don tota la força al personatge interpretat. Per tot hem quedat ben convidats per tornar-hi. Mos han dat mostres de gran apreciació a Felanitx, al Casal Català, a Llucmajor, lògicament, estam encantats d'actuar al nostre poble, la gent mos fa molt de cas. Voldríem tornar representar a Llucmajor, però com que hi ha altres grups, l'Ajuntament pareix que mos ha concedit uns «cupos» i enguany, nosaltres, ja hem esgotat el nostre; és una llàstima perquè mos agradaria molt, ja veus que per nosaltres no hi estan.

-Què pensau fer amb els doblers dels premis?

Ah, sí. El premi del grup és de 250.000 ptes. i el meu de 100.000, les quals jo deix al mateix fons que el grup. Hem pensat que aquests doblers, enguany que ja tenim l'equip tècnic bastant complet, els destinarem, segurament a prendre classes d'interpretació. Mos fa molta d'il·lusió aprendre més i més de cada dia per poder donar al públic el que se mereix. Te vull dir que

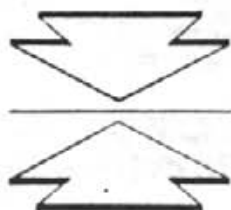
uns amics me regalaren un llibre del mètode Estanislavky -que revoluciona les normes d'interpretació al seu temps i és el més famós- i no podien fer-me un regal que me fes més feliç.

-Aquests dies heu estat més populars que mai i vos han demanat de per tot arreu.

Sí, i tots n'estam molt contents, el nostre director, Miquel Ambrós, els companys de repartiment, Catalina Riutort, Joana Bover, Nuri Boadas, Maria A. Huguet, Tana Mesquida, Ferran Caldentey, Nadal Caldentey, Andreu SEgura, Joan Ferrer, Jaume Ferrà, Joan Sureda i en Damià. La gent que no actua és per a nosaltres tan important com qualsevol, i així tenim Na Maria Bibiloni de perruquera i maquilladora, el llum i el so el cuida Auto Radio México, la veu de la ràdio és d'en Manolo Echevarria de Ràdio Mallorca, la música és del cantautor Jaume Sureda, que mos ha fet una cançó molt animada, i, com apuntador i traspunt tenim a Rafel Crespí i Severià Quevedo. Hem anat a T.V.E. al programa «Magatzem a la fresca». A Ràdio Nacional d'Espanya, al programa de Toni Morlà, en directe, mos han tengut una hora. Mos han esmentat els diaris de Ciutat. Hem comprovat una vegada més que la gent mos té apreciació i valora la tasca. És l'únic que mos importa i mos dona més gust, el reconeixement a una feina feta. Però no per haver estat premiats pensis que quedam aturats, sinó tot el contrari. Ara el que voldríem seria que alguns més joves que nosaltres s'integrassin al grup a fi que quan fugirem d'escena hi hagi saba nova per continuar el Grup per molts d'anys.

Això és el que vos desitjam, que sia per molts d'anys.

Guillem Oliver

**CENTRE
DE
RECONeixEMENT
MEDIC - PSICOLOGIC**

ANTONI ISERN OLIVER

LLUCMAJÓR

Carrer Antoni Garcias, 1-a (damunt Ca's Notari)

**certificats
mèdics per a
permís de conduir i
llicència d'armes**

HORARI:
Dilluns i Dijous de 16.30 a 21 h.

XERRADES DE CAFÈ

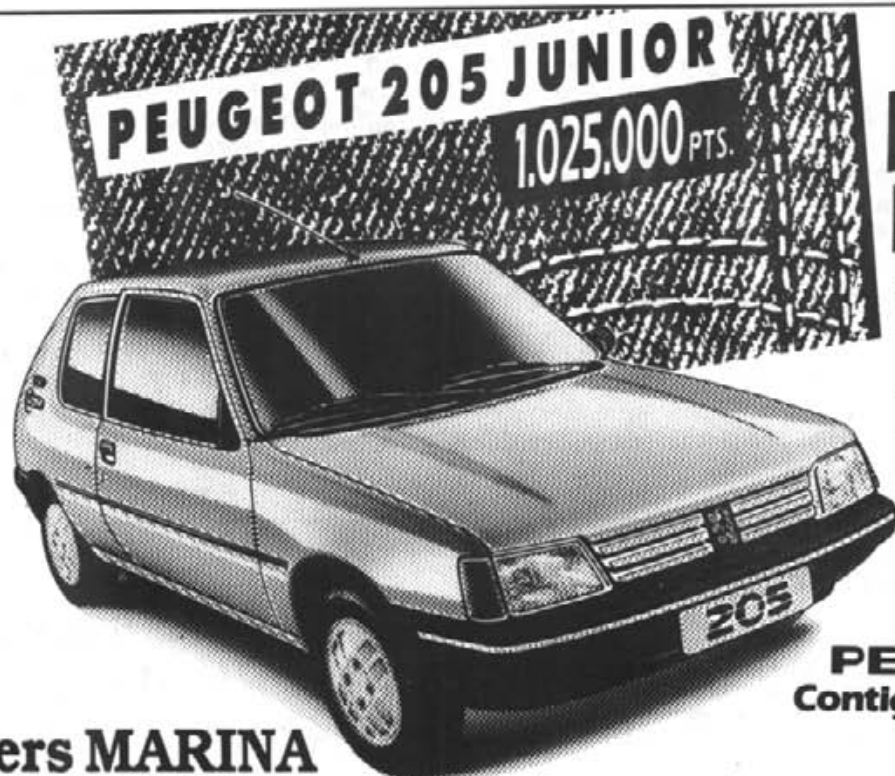

Se suspendrà la urbanització de Capocorb?

Com acabarà això de Capocorb?
 - No ho sé, però després de la decisió del Tribunal Suprem declarant il·legals molts d'aspectes d'aquesta urbanització, la cosa està molt calenta.
 - Tot està que bull amb aquesta calor...
 - Però sembla que totes les forces vives estan en contra de la urbanització de Capocorb.
 - Seran les que més criden. Perquè les altres no diuen ni piu, sembla que són mortes.
 - El Partit Socialista del nostre Ajuntament diuen que fa tot quan pot per salvar aquesta zona.
 - Diuen moltes coses, fins i tot que estan enfangats dins uns quaranta milions que varen rebre per comprar unes quarterades de terra que no valien ni una tercera part.
 - Si la urbanització es pogués aturar per quaranta milions crec que no hi hauria problema, però diuen que el nostre Ajuntament hauria de pagar més de dos milions de pessetes.

- No seran massa milions?
 - No ho vulguis saber, perquè quan es tracta de demanar o exigir perjudicis, les empreses fortes no miren prim.
 - Però, i què hi diu, de tot això, l'Empresa Urbanitzadora?
 - Fins ara, tampoc no han piulat.
 - És ver que hi ha capital moro?
 - Diuen que sí.
 - Idò no és estrany perquè els moros sempre paguen a les fosques.
 - I el PP d'en Fraga, què diu?
 - També calla, allò que vol dir que estan a favor dels socialistes, aquesta vegada...
 - És a dir, de no suspendre la urbanització...
 - Sí, perquè saben que aquesta va ser aprovada quan manava un batle del seu partit.
 - Però, tu que trobes, hi haurà o no urbanització a Capocorb?
 - Crec que no. Perquè ja hi ha massa crits en contra, a més de les actuals circumstàncies de crisi turística, amb els hotelers que no volen que facin més hotels.
 - I la coordinadora de Defensa de Sa Marina, què en diuen de grosses...
 - I què diuen?
 - Que ens volen endossar un monstre urbanístic de 12.000 habitants a Capocorb, la zona més àrida de Mallorca.
 - Bé, però si són moros, en això ja hi estan acostumats.

Un que escoltava

**LO TIENES
EN EL BOLSILLO.**

- MOTOR TU-1 de aleación ligera y árbol de levas en cabeza.
- Cilindrada: 1.124 c.c.
- Consumo: 4,5 litros a los 100 Kms.
- 3 ó 5 puertas.
- Pre-equipado de radio.
- Asientos tapizados en tela vaquera.

PEUGEOT 205
Contigo al fin del mundo.

Tallers MARINA

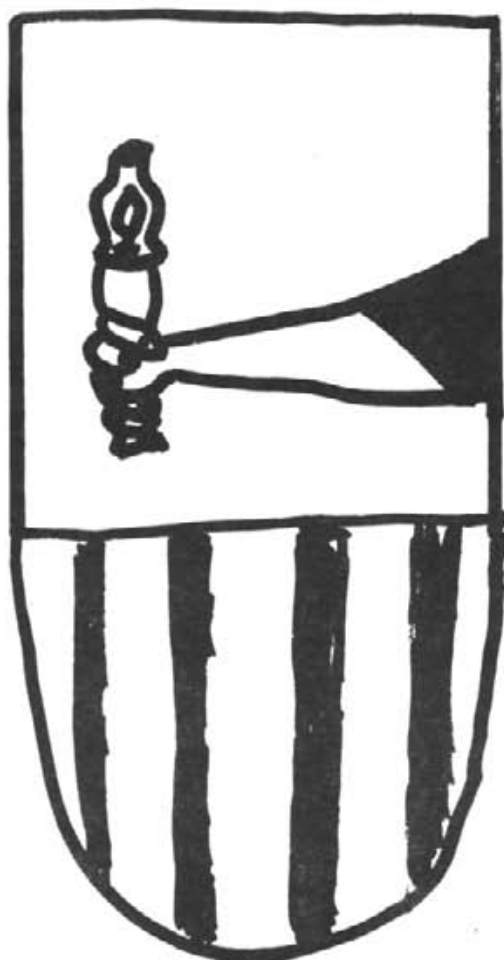
Joan Ramon
PEUGEOT - TALBOT

Agent Oficial

C/. Marina, 104 - Tel. 66 05 21
Exposició i Venda: Ronda Migjorn, 80
LLUCMAJOR

Sa

Mare

Pamflet irresponsable de burla i afronta

Nº 1

FUM LA TAIFA
~~YUKMAYORK DE MAYORKA~~

Setembre 89

EDIT O RIAL

Ja hi tornam a esser dins can Penasso. Vos pensàveu, prescindibles autoritats ciutadanes, trescadors de camins vells per por de drecceres noves, a falta de carreteres transitables, que Sa Mare deixaria en pau les vostres consciències aburgesades, idò no.

Ja hi tornam a esser perquè qualcú ha de tenir sa cupa de tot, i com que ningú la vol, SM torna a la càrrega, disposada a ballar amb la més lletja, amb MissTopLess o amb les brasileres despullades però no tant de Santa Càndida, disposada a continuar la seva creuada patriòtica i moral, a defensar la tradició i la modernitat i la postmodernitat i tot quan faci falta.

Perquè lo que heu de menester és branca, verdanc del bò, i SM en té per donar i per vendre, i per repartir com si fossin plaques d'homenatge a la tercera edat, que més val que vagi d'homenatges que si se'n va d'excursió, que llavors fa matx per allà on passa, i el dilluns els metges no guanyen per receptar pastilles contra el colesterol i la tensió, tanta paella cultural i porcella rostida, que el seguro paga. Tremolau, ànimes mees i merdensanetes, perquè sa mare vigila, i qui fuig de sa mare de bades corre, no vos ne deixarem passar ni una. Estau advertits, llavors no mos vengueu amb romansos.

Els fills de Sa Mare i un parell de fillols que vengueren a sopar

Cartes a Sa Mare

QÜESTIÓ DE PRESTIGI

Estimada mamà, esper que publicis aquestes línies, a veure si commovem el sentit patriòtic de les autoritats corresponents i el punt d'honor de les masses ensopides amb tanta emoció censurable.

A quien corresponda:

És sabut que el de Fummayork és el més gran de la taifa, per la seva extensió, per les seves instal·lacions turístiques, model i envidia para el mundo entero en general y la europa capitalista en particular. Així mateix, algunes de les nostres institucions tradicionals són les més importants de la taifa per la seva tradició històrica, tal com ha reconegut la jurisprudència secular, per molt que diguin. Però l'objectiu d'aquest manifest cívic és recordar que no és convenient adormir-se sobre els llorers, i manco tal com estan les coses.

Perquè, amb això d'haver-hi eleccions cada quatre anys, els ajuntaments de totes la taifa s'han hagut d'espavilar per satisfer l'orgull patriòtic dels distints electorats municipals, i els qui no tenien fires n'han inventades, i els qui en tenien les han reciclat, recuperat, i trempat amb tot quan ingredient modernitzador se'ls ha acudit, tant com amb el més florit de la nostra tradició.

Basti com exemple aquesta fira i mostra de sa perdiu que amb tant d'èxit se celebrà fa uns anys a una població no molt llunyana (sense falses modèsties, per cert, podem afirmar que les perdius fummayorkeres sempre hi han fet un bon paper).

Com que no podem consentir que les nostres seculars fires siguin superades en res, hauríem de prendre llum. Una iniciativa que segurament tendria un gran èxit seria una FIRA I MOSTRA DE SA COTORRA. Crec, de més, que el nostre és el municipi més indicat per organitzar una manifestació d'aquest calibre.

A la nostra ben provada tradició cotorrera, s'hi afegeix el fet d'esser el nostre muni-

cipi capdavanter en l'explotació turística, un municipi que té a S'Urinal la porta d'Europa. L'Europa de Felipe González, Margareth Thatcher, José María Ruiz Mateos i el turisme de qualitat que hem aconseguit. Basti recordar la iniciativa pionera de la nostra indústria turística com un precedent de la Fira i Mostra que proposam: La Cotorra Verde.

De com hauria d'esser una fira d'aquesta especialitat n'hauria d'elaborar el reglament una comissió d'experts i representants de les institucions, entitats ciutadanes i també de la indústria local, basti ara indicar que es podrien premiar distintes especialitats: presentació, tamany, resistència, cant i d'altres habilitats.

No dubtam que aquesta iniciativa, que tant podria fer per la nostra imatge i la de les nostres fires, així com pel prestigi d'aquesta injustament oblidada espècie faunística, serà rebuda amb l'entusiasme que es mereix.

Si una ciutat pot organitzar una manifestació així, és la nostra. Segur que la convocatòria reuniria, no sols les millors cotorres municipals, sinó de tota la taifa i, fins i tot, d'Europa.

Endavant amb la FIRA I MOSTRA DE SA COTORRA, Fummayork ciutat capdavantera en la defensa simultània de les tradicions i l'uropeisme!

Un ciutadà preocupat

A LA OPINIÓ PÚBLICA

Contra lo que algunos pensaban, y lo que daban a entender algunos recientes resultados electorales, la semilla del verdadero europeismo español, el que no ha olvidado las picas en Flandes, el que reivindica las reuniones de alto nivel en Hendaya (cuando los ahora europeistas de nuevo cuño a la masana no habían nacido), el que sabe que hay que españolizar a europa, ha demostrado que su semilla germina como promesas de gloria a corto plazo entre la población de Fummayork.

Nuestro líder espiritual más que político, porque el no es un político, sino un

honrado empresario, un perseguido, un reivindicador del antiguo y tradicional arte marcial del españolísimo capón, nuestro José María, es ahora una de las fuerzas políticas más importantes del municipio, más que las minorías exaltadas, imberbes, ecologistas, separatistas, más que las hordas izquierdistas.

Tendremos que esperar los dos años que nos separan de las próximas elecciones municipales para obtener los beneficios que de esto podrían derivarse ahora mismo? Beneficios materiales, pero sobre todo espirituales. No, la opinión pública no es tonta y exigirá que se tomen medidas ahora mismo.

Hay una cosa que podría ser un símbolo de la nueva era que nos espera, y que las circunstancias no podrían venir mejor para que se hiciera ahora oportunamente.

La iglesia de Fummayork ha demostrado en la persona del rector haber superado los extremismos del concilio, y haber dado la espalda a extremismos que, desde tiempos del canónigo catalanista Costa y Llobera, la separaban del alma del pueblo. Ahora, por fin, el rector de Fummayork sala las misas, y esto no quiere decir que no vaya, sino que las dice en buen mallorquín, como siempre se ha hecho, y siempre se han escrito los catecismos que en la niñez hemos aprendido, porque se puede rezar en nuestro bello y suave dialecto.

Así dice «Es nostro pa de cada dia...» en vez del manipulador «El nostro pa...» que algunos catalanistas han intentado en vano introducir, y «Sa Puríssima» o «Es Bonjesús», como siempre ha hecho el pueblo mallorquín. (Por cierto, que la feligresía debería tomar ejemplo y no decir más en los funerales «el vegem en el cel», sino «en es cel» ya basta de mentiras catalanistas!)

Además, el estilo moderno y a la vez devoto de las restauraciones y adaptaciones del Santuario de Gracia y el Altar Mayor de la Catedral de Fummayork nos ponen la ocasión en las manos para aplicar el estilo que el nuevo electorado demanda, y que no desentonaría con la manera como se hacen las obras. Nuestra propuesta es substituir la anticuada Virgen de Gracia por, la Virgen de los Desamparados, que tanta devoción le tiene nuestro nuevo líder. Bajo su invocación se podría poner el restaurado santuario (total, ya no parece el de antes) y también el lugar que ocupó una de las birriosas capillas adecuadamente espanzuradas del altar mayor.

El nuevo electorado tiene que hacer oír su voz, y las nuevas opciones políticas tenemos que empezar a cumplir nuestros programas, ahora que estamos a tiempo.

FIRMADO

José, María, Luís y Mateo

lee

& DIFUNDE

Sa MARE

Cocaina e infarto de miocardio

Gran e General Encyclopaedia Aetymologica Capoporkense

Introducció a la primera part de la introducció

Com que ha passat molt de temps d'ença que els moros feien de pirates i s'arrambaven a sa Marina de Fummayork a espantar roters, segrestar oguers que sempre els safalcaven, i violar verges que llavors resultava que no ho eren tant, i ja han trobat petrodólar i han après marketing, ara estan ben disposats a tornar-mos el favor, i per això i han oferit desinteressadament, a canvi d'un parell de milions de dòlars de ganància, dur una mica de progrés i postmodernitat a les nostres terres més àrides, en forma d'una moderna, confortable i exemplar ciutat de vacances.

Considerant que els nostres polítics estan molt ocupats amb les seves emocions censurables, els seus túnels de rentar cotxes i qualque campanyeta electoral que se monten per entretenir al personal desenfeinat i donar feina a les madones que encara agranen la carretera.

Considerant que la cosa no està per berbes i que algú ha de vetlar l'ordre públic, la cultura i l'ordre social.

Considerant que una

ciutat moderna com la que volen fer els moros amb la bendició dels qui comanden (tan moderna que hauríem de començar a pensar si mos hi mudam tots i al poble vell hi feim un circ, que ni li vendrà de nou més que si els pallasos són bons): considerant, dèiem, que una ciutat tan moderna ha de tenir carrers, i que aquests carrers han de tenir nom perquè els carters no s'hi perdin i els guiris sapin on poden trobar les litrones més barates. Consideram que algú s'ha de preocupar de posar nom a aquests carrers, però no un nom qualsevol i poc original, com plasa de España, o avenida de la urbanización, o paseo submaritimo, sinó noms arrelats en la cultura, la història, la coca amb prebes i altres coses importants que ja vos podeu imaginar.

I en conseqüència la Acadèmia de Hooligans de Sa Mare i un parell més hem iniciat l'elaboració d'una obra cimera de la literatura local: l'ONOMASTICON CAPOPORCAE. Però com que posar els noms dels pares de l'ivent urbà és just i s'ha de fer (Carrer de Clar, Via de Garcies, Plaça de Monserrat, Cala de

Cristal, Ronda del Talaiot, Avenida de Don Antonio, Rue del Percebe i tot això) però no basta, una investigació etimològica d'aquest ordre ens remet a la totalitat, i requereix primer aplegar tot quan se sap i s'ha escrit i investigat sobre la realitat i tal de Capopork, mos hem posat a la feina i en quatre grapades hem començat a erigir aquest monument cultural que aplegarà tot el material possible i impossible sobre la futura capital del muny-i-ssipi de Fummayork, és a dir, la molt noble ciutat de Capopork.

Tot això ho editarem en la nostra magna enciclopèdia, de tres mil fascicles, que podeu comprar als chiringuitos de les nostres platges climatitzades.

Sa Mare, que és molt generosa, vos anirà regalant els fascicles més imprescindibles, si feis bonda. Lo que ve, és la primera part.

FIRMAT:

Guido Titanlux
i els fills il·lustres.

Onomasticon Capoporcae 1

DECLINATIO

Capocorpus capocorpi
Capocorpi capocorporum
Capoporcorum capoporqui
capocristi cristiporto
corpuscispis Kellogs-kellogs.

GRAN Y PRIMIGENIA

PROPOSTA D'HIMNE

CODA

CHORUS: Capoporqui, nostrum rex
Tomasitio sin igual (BIS).

Cuarteradas compraran,
vamos todos a la diversión!
Buscaremos un lugar
para amar y soñar
este fin de semana

y al pleno asistir
debajo de una sombrilla
tomando un coctel de ron
a la sombra del tabú

A TUTTI PLEN (CON SISTORIO):

(Alegro molto)
Comisión, salsichón
de melón, melón, melón...

FINALE FANFARRIOSO ET RIMBONBANTE

La función, terminó.
La moción se aprobó
y el reprobó oh no
con la suya se salió.

DUO ARIOSO

(EL DECORADO EVOCARA AMBIENTE DE EGLOGA
PASTORIL Y REPRESENTA UN CORTAFUEGOS DE
TRENTA METROS DE ANCHO, CURIOSAMENTE AS-
FALTADO)

SISTORIO: Se va, se va, se va, se va macià
se va la gente, que más me da

CRISTALIA: Indemnízame, indemnízame mucho
como si fuera esta torre la última vess

CORO TECNICO: Agua que no has de beber
dejala correr

M.A. SALVA: La llocada venturera
ja pastura fent piu piu
i els pollets sense barrera
s'encalcan per la carrera
com si fossin d'argent viu

II ACTO

(PAREJA DE LAS MANGAS VERDES, CUSTODIANDO
CAPOPOKY):

que felices seremos los dos
viviendo en la casita de papel! (BIS)

Epilogo

Acte IV ante la salida en tromba desesperada de las mangas verdes sitiada en la vieja misión en ruinas, Califa el ~~visir~~, en acto de supremo heroísmo, negocia con los sitiados sus traslados al nuevo fuerte «la casita de papel», que les será cedido.

III ACTO

CORUS: El Rei Herodes s'enrabia
perquè en macià se n'ha anat

REI HERODES: que te pareix secretari!

SECRETARI: La donna é móbile
cual piuma al vento

SISTORIO: (Fa el do de pit):
Indemníssale! Indemníssale!

SECRETARI: si m'informau que voleu
informaré com voleu.
Que será, será
el tiempo te lo dirá!

OPERA CAPOPORCAE

EL REI HERODES: Yo a los palacios subí
yo a las cabañas bajé
y en todas partes dejé
memoria amarga de mí

SISTORIO: Por tus muertos!

EL REI HERODES: Los muertos que yo maté
en el meeting olvidé
y en todas partes dejé
memoria amarga de mí

SISTORIO: Por tus muertos

EL REI HERODES: Oh tabú, onli yú!
CHORUS TECNICUS: oh tabú, eres tu
como el agua de mis pozos
como el precio del solar

ACTE 4

(EL REI MORO, A LA MUNICIPAL BALCONADA,
PARLA A LA MULTITUD)
Bambinos et bambinas,
io sono perduto in Capoporky
infractiōni corrigenda,
planificatiōne presentanda,
secretariae despistandam,
virgo profananda,
turrīs ebúrnea
aedificanda,

Si bon al-loti serete,
palmerae sembrarete
de S'Urinalete
a Capoporquete
E d'Orient portarete
moltae juguete
e grandíssimi gavete.

EPILOGO CHIRRIOSO Y RAMPANTE

(Plaza del Convento. Se hunde al fondo entre estrépito
humeante un claustro reciclado de muy mala manera,
por decir algo. Años ha, fue El Alamo local, donde se
repartía Tello, a veces incluso injusto.
Por la puerta agrietada, banderas al viento, las Mangas
Verdes hacen su última salida. Suena el clarín).

CORO VERDE: A las cinco en punto de la tarde
es demasiado tarde

RIN TIN TIN: No será un desprecio
meternos en un solar
de tan raro justiprecio

CORO VERDE: Las cosas de Palacio
van despacio

RIN TIN TIN: Y las del Ayuntamiento
segun el planea miento.

SISTORIO (Por el foro):
Es mejor urbanizar
que devolver el solar,
pues al sei magno su precio
quien lo va a querer comprar.

EL REI HERODES: Yo a los palacios subí
yo a las cabañas bajé,
y en todas partes dejé
memoria amarga de mí.

EL NANET INOBVIDABLE: Ya no te puedo querer, ye
ye,
mi cariño se acabó, ye ye ye yé.

EL REI HERODES: Yo los claustros escalé
y en la silla me senté
y ya no me voy de aquí.
Treleré, treleré
sentadito me quedé
(A PARTE) Y ojos que no ven

CORO VERDE: Rey Herodes, sin dudar
exigimos el solar

SISTORIO: Quien va a pagar?
Quien va a pagar?
(APARTE) Y el que tenga coche
que lo lleve a lavar.

TODOS: Lástima que terminó
el festival de hoy

SISTORIO: Pronto volveremos con
más urbanización

BONET DE SAINT PETER
Paisajes lindos
tiene Mallorca
y lindas playas para recordar
a los acordes de mi guitarra.
Ay, ay, ay, ay, ay...

SISTORIO: pronto volveremos con
más indemnización

TODOS: capoporky, nostrum rex
TOMA SITIO sin igual...
A CODA

CAE EL TELÓN
DE SEMENTO
(POR AGOTAMIENTO)

Carmina Capoporcae

El Roseret de Montserrat

Pobre feix de troncs i espines
modest avui com antany,
no tens clar si les veïnes
et prendran les claus del pany
(molt malament et serveixen
claretat que no aclareixen)

La filipina i els banys
d'un caporal del teu bàndol
són sols un tel de l'escàndol
que ha causat gran desengany
(petja rajola lluenta
la patronal, tan contenta)

De Palma, que no és Ciutat,
al gavet tiren floretes:
flairen també a tals casetes
aromes de Montserrat
(però no n'és prou l'esplet
per fer-se seu el gavet)

Un nou peó fa l'escac
volguent colcar a tal viatge.
Els seus fan nyic, ell fa nyac
i se'n fot de l'arrambatge
(s'han de descristianar
per sumar un vot popular?)

Per si un cas fessen un gol,
un mariscal peronista
també s'apunta a la llista
(si se escribe en español!).
Entre tant, l'homo suspira
per la màxima cadira.

I el nanet ja t'ha advertit
que pegarà la portada
Una nova encimentada
com un fic, l'ha emmaleït
(cops de falç i martellades
sents rugir per les llobades)

FUMMAYORK 1989
CATY MARY SALVÀ DE SON VERÍ

Alguns temes són tabú,
i, devers la benzinera
els cotxes fan sabonera:
-Ara pag jo -Ara, tú.
No té gens clar l'aigua clara

Pobre feix de troncs i espines
modest avui ¿com antany?,
et volen veure en ruines
abans del teu tercer any.
(Si s'acorda tal conxorxa,
adéu tron, vara i antorxa!)

Tothom vol esser califa
perquè el poder és un plat dolç,
jo ja no sé quina pols
hi ha baix de la catifa.
Vaja un roser i un rosari:
-Que te pareix, secretari...

L'ENCÍS QUE VÉ

Boires ixents de tubs d'excavadores,
flaires que passen musells ofonent,
aigües fecals de les depuradores
regant amb Fe la rocosa pendent,

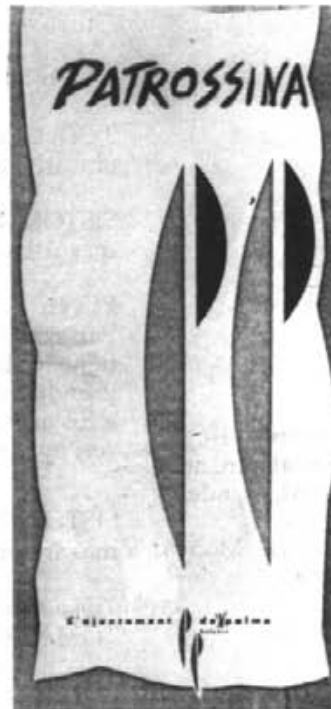
crits matinals, discoteques trulloses,
com jo fruesc vostre encís progressiu!
Per on pasturen les ovelles toses
veurem alçar-se adossats i un xibiu.

Amb quin neguit d'instable trempança
jo l'he sentida arribar a FumMaYork.
Que en s'escomesa ja duu la recança:
de tan seguit com s'aboca es fa eixorc.

Tota Sa Marina tremola aterrida
quan per vint anys l'he sentida vibrar.
Mes quan tot passa, que en resta a la vida
sinó el quefer d'haver-ho de guardar?

Oh el benefici que prest s'acumula
i a Puerto Rico s'exporta corrent!
De tot quan vé i depreda deim du-la,
boira de fum o fontana d'argent!

Tony Mariano Ferrà de Son Verí

Elegia, de mati, és glosa montserratina

Jo voldria, jo voldria,
jo voldria, jo voldré
brostar en flors de poesia
i asfaltar el nostre terrer.
Ai, la censura que envia,
palm a palm, qui no em vol bé:

El vaig veure com fugia:
quin tabú l'espantaria...?
Jo aguait per si tornaria,
i passa el temps i no vé!

Jo voldria jo voldria...
no veure'l on el veuré.
El minyó que embadalia
el Govern ja veig com vé
—no ho voldria ai! no ho voldria—
en Macià amb el PePé.

Caty Mary Salvà
de Son Verí

Emocions censurables (i 2)

- Apaga el llum.
- Vine aquí.
- Ja hi som.
- Au, aboca.
- Ohh.
- Ahh.
- Uhh.
- Més, més, més.
- Aii.
- Alerta... noo.
- Uaa!, Mal llamp! perdó.
- Ja m'ho has vessat tot, inútil.

I amb els calçons tacats d'espessa xocolata calenta per mor de l'estultícia del seu cambrer, Mr. Tambourine es disposava a presidir l'enèsima reunió dels conjurats: L'objectiu, com sempre, reunir les forces precises per enderrocar el Califa i posar, bajo el cielo de Palma, un altre Califa en el lloc del Califa. També com sempre, los 7 de Palma —nom secret que reunia els conjurats— havien hagut de baixar les cortines i apagar els llums perquè els espies del Visir —que, traïdorament també volia ser Califa en el lloc del Califa— no l'informassin de la conxorxa.

Les nits a la taifa són càlides i denses, l'aire del desert arriba de l'altra banda de la mar ensagnant el cel i recordant als habitants de l'illa, qui són, d'on provenen, i on van... si segueixen construint camps de golf sobre les esquàlides venes d'aigua. Els amants escalen els murs de les amades, les bones gents del poble surten als carrers cercant l'oratge i els lladres, sobre les teulades esquiven, sense gaire dificultat, la vigilància de la guàrdia del Califa, per cert, fa pocs dies reforçada amb dotze nous efectius. Una veu trencada canta:

Morena t'he de matar
si t'enquantr a carreró...

Per què tant de secret? Perquè avui la conspiració assoliria caires definitius. Passades les pluges un dels seus ministres retiraria el vot al Califa i la reacció de bell nou vara, seu i corona a aquells que mai no ho havien d'haver perdut, als legítims hereus de 200 anys d'alcaldes senyors.

Direu, oh perspicaços lectors, oh suspicaços oients, belles dones, velles dames, noble príncep: *Però això és allò que ja ens contàreu la nit passada, el que ens conta cada nit. Quina novetat hi ha en el fet que els conjurats conspirin i que l'oposició de palau fili cops de mà per derrocar el Califa, i que soborni ministres i que el Visir espii?*

Jo, Axeressat, el narrador, us respondré: El traïdor ja no és aquell que no ho té clar. Ara els conjurats ja saben que ho té ben clar: mai no deixarà sol el Visir, el seu aliàt, encara que aparent rival. Vells pactes fan que el senyor de l'oasi on abeuren els camells tenguí ben clar que els seus són els altres, i més ara que li han donat permís per rentar camells a l'oasi, vulnerant l'Alcorà que proclama: «No rentareu camells a l'oasi sense

la pertinent llicència califal». Però el Visir sap fer la vista grossa.

Deis que també ja ho sabíeu. No fa res, que no us tremolin les mans ni crideu encara el botxí que aquest narrador no ha mostrat la clau de la història d'aquesta nit, la revelació que permetrà descansar els vostres esperits que us deixarà dormir quan tendreu la resposta a l'interrogant que manté el vostre insomni d'ansiosos: ¿Com pot reeixir la conspiració sense el vot d'un ministre del Govern? ¿Com legitimarà el Mariscal Madero la sublevació de les seves forces sense un Califa en minoria? ¿Qui és el traïdor ara que aquell que no ho tenia clar ha demostrat tenir-ho tant clar?

Jo, Axeressat, pobre andalús de Xerés, condemnat a mort per haver begut l'alcohol dolcíssim de la meva pàtria una nit de Ramadà, indultat per la meua habilitat en contar històries que em manté encadenat a les vostres nits d'insomni, cultes lectors, amables oients, dones, senyores, noble príncep, us dic: «El traïdor és el nanet entre els nanets».

Però això ja és una altra història, una altra nit.

Activitats
del mes

A CAN PALMA

DC-89

AJUNTAMENT DE PALMA

SETEMBRE 89

Dia 1. a l'I.B. Caty Mary Salvà de Son Verí. Exàmens de recuperació. Física i Química: La convenció i la precipitació. Geografia: Les pluges de tardor en el clima mediterrani. La verema. Els clubs nàutics i el Mercat Comú. Història. La navegació a vela. L'olimpisme.

Dia 2. Al teatre municipal. Pel·lícula: Vinieron las lluvias.

Al Cul Nàutic de S'Estanyol. Revetla: Los 5 latinos. Los 7 de Palma. Bonet de San Pedro.

Dia 3. Diumenge. Inauguració de les Zones obres d'ampliació del Cul Nàutic des Migjorn: Missa Solemnis, Solemnis Inauguratio. Les padrines, Sra. de Samaranch, Sra. Ferrussola de Pujol i Mª Antònia Munar, Consellera, trencaran 3 magnífiques botelles de xampany 3 sobre 3 excavadores 3, con permiso de la autoridad, el MOPU i el Centro Meteorológico Zonal de Palma. Amenitzarà el acto 1 banda de música 1.

Dia 4. Més exàmens.

Dia 5. Més exàmens. Al teatre municipal la soprano Gràcia Cavallet interpreta l'ària «Una furtiva lacrima» i la resta de Madame Butterfly, opcional. Duos amb Freddy Mercury i Julio Iglesias.

Solemne inauguració de les obres d'asfalt del camí de Vallgornera. Assitiran el Califa i el Gran Visir i disculpa la seva assistència el President de la comissió del Patrimoni.

Dia 6. Id. Programa pop-operístic a «La Parrilla Palace» d'Alcúdia.

Solemne inauguració de les obres d'asfaltat dels jaciments de Vallgornera. Revetla: Actuen els conjunts de música popular de les pitiuses «Ibiza Asphalt Machine», «Necropolis» i «Los Fenicios Muertos».

Dia 7. Solemne Inauguració de les obres de l'autopista Es Pas-Capocorb. Tonto el que no asista. Inauguració oficial de l'asfalt de Vallgornera.

Dia 8. Teatre Municipal. Pel·lícula, reposició: «Por fin ya es Viernes».

Dia 9. Id. Id. Id.: «Fiebre del Sábado Noche».

Dia 10. Diumenge. Descans Preceptiu.

Dia 11. A l'I.B. Caty Mary Salvà de Son Verí. Es faran públiques les notes dels exàmens de setembre. Plors, crits i saragata.

Inauguració de l'aula B de l'ambulatori de la SS. Inauguració de la furgoneta-oficina ambulant de denúncies per maltractaments familiars. Actuaran: «Ilegales», «Presuntos Implicados».

Dia 12. Edició especial de «El Caso».

Dia 13. Serà dimecres.

Dia 14. Música i ball a plaça organitzats pel Partit del Poble: María Ostiz canta el seu gran èxit «Tres Jueves Hay en el

Año».

Exposició de material escolar incautat al claustre del convent. Organitza: Claustre de professors, APA, Magatzems El Tall de l'Ulster.

Dia 15: A l'I.B. Caty Mary Salvà de Son Verí. Solemne Inauguració del curs escolar. Lliçó inaugural a càrrec de B.L.T.R.K. Doctor en Llatí i Teologia, canonge de la Seu d'Urgell i càtedra numerari. Tema: «Prima non Datur».

Dia 16: Pont de les Festivitats La Mareu de Déu dels Dolors - Santa Coloma.

Al Teatre Municipal: Sarsuela de Títol Obvi. Isabel Preysler i Miguel Boyer interpretaran l'ària bisarra i furiosa: «Dónde Vas Con Mantón de Manila». Direcció: Cory Aquino

Dia 17: Onomàstica de la intrèpida fotògrafa i corresponsala Coloma Gómez Borrero. A les 10 a la Parròquia de Sant Gabriel serà anomenada filla levitant de Sa Mare.

Dia 18: A l'I.B. Caty Mary Salvà de Son Verí, Inauguració real del curs. Gran Ginkama: Dutexes, passillo i tello a go-gó. Para los supervivientes un ekemplar del single: Cada día es fiesta en Mallorca, cada noche empieza un nuevo amor, soy feliz viviendo en Mallorca, Paraíso del amor.

Dia 19: Gran exhibició d'abocaments fecals sobre la platja de S'Arenal. Els assistents seran obsequiats amb un poalet i una pala de plàstic. Grans premis per al primer que localitzi l'emissari.

Dia 20. Id. Id. a la depuradora de Bahía Grande.

Dia 21. Excursió a las Palmeras.

Dia 22. Inauguració del punt negre nº 22 a la carretera Arenal-Llucmajor.

Dia 23 i 24, últim cap de setmana de la temporada turística. Gran Marató de Happy Hours a S'Arenal. Dos de Maig al carrer d'idem.

Dia 25. Inauguració de les noves obres d'ampliació de l'escullera del Cul Nàutic de S'Urinal. Hi assistiran el batle, el regidor d'urbanisme, el prefecte de Costes, el conseller de Turisme i el cap de l'oposició municipal.

Gran Pleno Municipal. Tema: Capocorb. Assistència viva-ment recomanada.

Dia 26. Inauguració de l'autopista Arenal-Llucmajor.

Dia 27. Id. Llucmajor-Campos.

Dia 28. Id. Arenal-Es Pas.

Dia 29. Publicació del Pregó de Fires «Estudi Jurídic sobre la possibilitat de protegi. Capocorb». Places reservades.

A S'Arenal, gran revetla i festa despedida dels turistes d'enguany.

Dia 30. Gran i imprevisible cloenda de la temporada turística. Els comptes no es faran públics fins el mes que ve. Recomanada la ingestió de calmants, laccaos i vitamines.

Es fiis pròdigs

AUTO-ESCOLA llucmajor

Antoni Cardell

*Es complau a oferir-vos
gustosament els seus serveis*

A - 1

A - 2

B - 1

B - 2

Llicències Ciclomotor

C/. Bisbe Taixaquet, 19 - Tel. 662861

LLUCMAJOR

Gent de la vila

Bartomeu Sbert, director de l'«Aquacity»

El Sr. Bartomeu Sbert Nicolau, fill del col·laborador de la revista i celador llucmajorer del mateix nom, és el personatge que aquest mes hem tengut ocasió d'entrevistar.

Va néixer a Lluçmajor, al carrer d'en Melià, 39, el mes de juliol de 1961. La seva infantesa va passar al nostre poble però... deixem que sigui ell qui ens ho conti.

-Parlan's una mica sobre els anys d'infant, a Lluçmajor.

-Hi vaig viure els primers set anys. Vaig estudiar a Ca les Monges del Cor i a Sant Bonaventura i després vaig anar a S'Arenal perquè hi destinaren mon pare com a guàrdia municipal. Als deu anys vaig ingressar al Seminari i hi vaig estudiar fins als dèsset. Encara que només hagi viscut set anys a Lluçmajor sempre he tengut relacions amb el poble perquè hi tenc família, els padrins i altres parents.

-Segons tenim entès, durant la teva infantesa hi havia una lleugera afició de rapsoda. Com va ser?

-Mon pare a influir en aquesta vessant de la meua vida. La primera poesia, la vaig recitar quan tenia només quatre anys i la me va ensenyar ell a base de paciència perquè quasibé encara no

sabia parlar. Després, com que mon pare ha tengut sempre aquesta afició literària, supòs que ens vàrem conjuntar i a causa d'això, he disfrutat recitant poemes, sobretot els de Maria Antònia Salvà, unes poesies amb les quals em sentia molt identificat, i encara les record.

Ho vaig deixar anar per coses que passen. Quan vaig entrar des del truí a la feina em vaig desconnectar dels ambients addients per poder continuar en aquesta afició i això va fer que m'aturàs. No

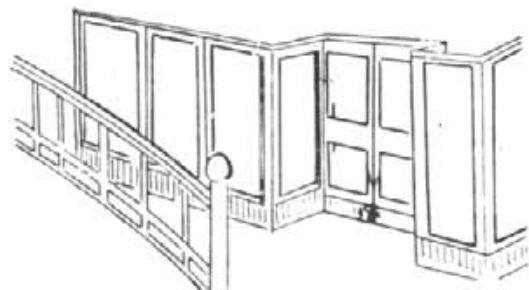
sé si he estat un poc primerenc en algunes coses, fins i tot en el referent a la feina. i com que sempre he anat accelerant no he pogut gaudir d'alguns hobbies que, vivint a Lluçmajor, per ventura hagués pogut tenir. Vaig dir el «Sermó de la Calenda» durant molts d'anys, he recitat les poesies dels Reis al balcó de l'Ajuntament i vaig anar a recitar a molts de pobles de Mallorca amb el glosador Jaume Calafat. M'ajudaren els consells i les ensenyances del rapsoda Antoni Mulet i de Magdalena Servera.

-Després de ja viure a S'Arenal i d'haver estudiat a Ciutat vares continuar tenint relacions amb Lluçmajor, al menys esportives. Com va succeir?

-Després d'anar-me'n de Lluçmajor vaig jugar al Balears, me vaig rompre una cama i a causa d'aquest accident vaig estar un any sense jugar, i després vaig fitxar per l'Espanya. Tenia 22 anys i hi vaig jugar dues temporades, ascendírem a IIIª i l'any següent, davallàrem.

-Ens podries explicar el teu recorregut professional?

-Bé, la meua vida laboral ha estat molt senzilla, però al mateix temps, molt ràpida. Durant els estius, mon pare em feia treballar, no només per guanyar, sinó perquè conegués una mica aquest món. Quan tenia devers dotze anys vaig començar a fer feina de «botones» a l'hotel San Diego i al Solimar; eren aquestes feines on ton pare te col·loca en l'estiu per fer alguna cosa i no estar tot el dia pels carrers. Després, als deu anys, vaig començar la meua vida professional a l'Aggrupació d'Hotelers, com a administratiu i al mateix temps compaginava la feina amb els estudis de Tècnic de Relacions Públiques a la Facultat de Filosofia i Lletres de Palma. Als vint-i-un, vaig fer

FERROS ARTÍSTICS
I FORJATS
ESPECIALITAT EN
TREBALLS D'ALUMINI

CERRAJERIA

Jaime Maimó

Villa de Madrid, 4
Avd. Carles V, s/n - Tel. 66 06 82

LLUCMAJOR
(MALLORCA)

ENTREVISTA

el servei militar i quan el vaig acabar em varen oferir feina a les Assegurances del Banc Vitalici, fent d'inspector. La vida de relació sempre m'ha agradat i més tard, es va donar el cas que la plaça de gerent de l'Associació d'Hotelers va quedar vacant i la me varen oferir; en aquells moments tenia vint-i-tres anys i hi vaig treballar cinc anys. El juny d'enguany vaig començar a treballar a l'Aquacity en qualitat de Director. Aquests treballs han estat ràpids i de responsabilitat ja que era molt jove, però m'han donat un important capital de coneixements.

-Un dels temes més bu-llents actualment a Mallorca, en general, i a Lluçmajor i a S'Arenal, en particular, és la crisi turística. Quina és la teva pròpia opinió des de l'òptica dels cinc anys com a gerent de l'A.H.? i quin és el teu punt de vista referent a la construcció de noves plantes hoteleres?

-La construcció de noves plantes hoteleres, només pel fet de construir-les, sense res a canvi, em sembla molt malament. A nivell d'illa això està saturat i no podem dur més clients. Vull dir que l'aeroport està saturat, no té capacitat per més vols, no podem omplir les places que tenim. Ara bé, la construcció de plantes a canvi de donar de baixa places antigues, em sembla més solució, aquesta de fer una permuta.

Si jo vull fer dues-centes noves places, n'he de donar dues-centes, velles, de baixa. Només places noves, per fer-les, seria tirar-nos terra al damunt.

Hi ha gent que opina que s'han de fer noves plantes i així molt millor i que els hotels petits i antics, que es fotin; és allò de «abans de morir tots sols, morir mantant». Està ben clar que avui en dia un hotel amortitzat pot ser molt rendable a un baix cost, aleshores, es pot vendre a uns preus que després, els nous, no els poden vendre. Estic totalment d'acord en la política que duu la federació a nivell de Pep For-

teza i per a la creació de noves places s'ha d'anar molt viu i de l'única manera que es pot acceptar aquest projecte de noves places és amb un enfocament turístic molt distint al que coneixem nosaltres.

Hi ha noves fórmules, dirigides a turismes no de masses, que sí que es poden desenvolupar, però continuar pel camí actual seria la nostra perdició perquè no hi guanya ningú en absolut.

-Com ha influït la crisi turística amb el funcionament d'Aquacity?

-Nosaltres duim un increment previst però hem hagut d'ampliar els esforços comercials per dur aquesta mitja. L'any passat el parc tenia tres comercials (persones encarregades de la promoció) i actualment en tenim vuit, tot això ha estat motivat per la crisi. L'any passat, amb menys esforç vàrem dur un nombre de gent que, enguany, no hagués vengut sense l'esforç que s'ha fet.

També tenim el pro que, com a oferta complementària (excursió de dia); som barats, sortir per anar a sopar un horabaixa i omplir 3 o 4 hores, cosa de 3 a quatre mil pessetes, malgrat aquest fet, s'ha notat que hi ha crisi quant a la despesa mitja que fa el client dins el parc. La crisi, que efectivament existeix, no és momentània, és més profunda, en passarem un parell d'anys i no ve motivada perquè les places hoteleres siguin antigues sinó perquè arriba un moment que el tassó vessa. Som una illa turística per excel·lència, per a quatre milions de turistes, sense problema. Actualment en necessitam vuit i mig. Aquest quatre i mig que falta són els que hem d'estirar i és quan entrarem en una dinàmica de preus barats que després afecten els negocis complementaris com poden ser souvenirs, bars, nosaltres mateixos, etc...

Moltes gràcies per l'atenció que ens han dispensat, malgrat la feïnada que tens durant els mesos d'estiu.

I. Barceló

LUÇMAJOR
de pinte en ample

i **Viajes Xaloki, s.a.**
G.A.T. 881

C/. Maria Antònia Salvà, 38 - S'ARENAL (MALLORCA)
Tel. 26 74 50 - 54 - FAX: 26 90 00

SORTEJEN AQUEST MES

UN CAP DE SETMANA A

LONDRES

PER A UNA PERSONA

CANÀRIES

Aviò, hotel i trasllats des de **25.900 pts.**

PARIS

Aviò, hotel i trasllats des de **45.400 pts.**

AMSTERDAM

Aviò, hotel i trasllats des de **50.000 pts.**

CUBA

9 dies de caça en el paradís de l'avifauna
Coto de caça Viramas

Preu: **208.800 pts.**

Viajes Xaloki, s.a.
G.A.T. 881

LUÇMAJOR
de pinte en ample

Nom _____

Domicili _____

Ciutat _____

El sorteig se celebrarà el darrer dia hàbil de cada mes davant notari. Els treballadors de «Viatges Xaloki» i els col·laboradors de «Lluçmajor, de pinte en ample» no podran participar en aquests sorteigs.

Enviau aquest retall a

Viatges Xaloki: C/. Maria Antònia Salvà, 38
S'ARENAL

Com els de Sineu

El passat dia 3 de juny llegírem una carta dirigida a la «Direcció del Balears», firmada per D. Pedro Canals i tres firmes més», en la qual opinava referent a la vaga de femeters i granadors d'EMAYA, una carta que creim que és tendenciosa perquè les veritats a mitges duen a la confusió.

Per tal de refrendar la nostra opinió sobre la problemàtica turística hem cregut oportú reproduir a més de la carta esmentada, l'opinió de la gent coneixedora del tema i dels factors que els han duit a l'estat de coses actual. A més a més, hi aportarem certes mostres actuals de factors negatius pel que fa a la demanda turística i que aquesta no sigui així com tots voldríem.

De «Balears» 3-VI-89

La huelga de basuras y sus perjuicios para el sector turístico

A la Direcció de Balears

La pasada huelga de los empleados de EMAYA, estaban en su pleno derecho de hacerla, lo que absolutamente nadie discute, pero lo que no tienen derecho, es a que unos piquetes vuelquen los contenedores esparciendo la basura, impedir el cumplimiento de los servicios mínimos, incendiar contenedores, provocar enfrentamientos etc., etc.

Las consecuencias de estos desmanes son de tal magnitud que raya con la irresponsabilidad de las personas que han dado lugar a ella, dado que ponen en peligro el turismo que es nuestra única fuente de riqueza, creadora de puestos de trabajo que ya de por sí está en crisis y lo que necesita urgente es una gran dosis de buena

imagen y de una fuerte promoción para poderlo mantener. Sin embargo, con estos desmanes lo que se ha conseguido ha sido el efecto totalmente contrario, dando lugar al peligroso eco en buena parte de la prensa extranjera, con grandes titulares en las primeras páginas con calles llenas de basura y ratas. Consecuentemente ya se están recibiendo anulaciones que se han desviado a otros destinos turísticos de nuestra competencia.

Entendemos que este derecho constitucional, tiene que limitarse al verdadero uso por el cual fue promulgado y evitar su abuso a toda costa ante esta oleada de huelgas que se avecinan, imponiendo el principio de autoridad, para que no se convierta en la ley de la selva, aplicando la justicia con el mismo rigor de las cosas normales para que los infractores no queden impunes, como está ocurriendo en la mayoría de veces por miedo a las amenazas.

Con estas actitudes, ciertamente nos estamos jugando nuestro porvenir y el de nuestros hijos y cuando sea demasiado tarde ya no valdrán lamentaciones ni será necesario hacer huelgas.

No obstante, es de esperar que se imponga el sentido común, separando las ramas para que nos dejen var el bosque.

Pedro Canals y tres firmas más

Opinió

DM - 2 de Junio de 1989

Josep Forteza Rey (*)

¿Hasta cuándo?

¿Hasta cuándo pensamos que nuestros visitantes seguirán viniendo a pesar de las huelgas de basuras de Palma, Trasmediterránea, Iberia, Telefónica, agencias de viajes, policía del aeropuerto y por qué no hostelería?

¿Hasta cuándo aguantará el turista el incremento en los precios de los bocadillos, refrescos, comidas, excursiones, etc. en muchos casos superiores a los de sus países de origen?

(*) Presidente Ejecutivo de la Federación Empresarial Hotelera.

Opinió

DM - 19 de Junio de 1989

Antonio Tarabini

Los 'hooligans' como pretexto

Entre nosotros hay hoteleros, actualmente en proceso de permanente lamentación, que han potenciado y posibilitado tales subproductos

Además de las causas externas, existen las internas, las propias. Y esta se puede concretar en una muy notable degradación de nuestra oferta turística tradicional en el mercado británico. La existencia de los gamberros británicos, llamados hooligans; el imperio de las ofertas de última hora a precio de saldo; la presencia en escaparates de ciudades británicas presentándonos como el reino del sexo y del alcohol barato... no son simples casualidades, ni han surgido de la noche a la mañana. Entre nosotros hay hoteleros, actualmente en proceso de permanente lamentación, que han potenciado y posibilitado tales subproductos. Determinados acontecimientos que ocurren, por ejemplo, en Magalluf, no ocurren porque sí. Cría cuervos y te sacarán los ojos. Pero, hay

más.

Siguen existiendo entre nosotros hoteleros, y no precisamente "pequeños", que a pesar de prometer y jurar a sus compañeros de viaje el permanecer como una "piña" aguantando los precios frente a los Tour Operators, horas después, ni cortos ni perezosos ofrecen a los mayoristas descuentos en el paquete de oferta. En algunos casos, las lágrimas son simplemente de cocodrilo. O quizás debería aplicárseles la recriminación de la madre de Boabdil: "Llora ahora como un niño, lo que antes no has sabido defender como un hombre".

Opinió DM - 30 de Agosto de 1989

Antonio Tarabini

Mallorca, un destino caro (y 2)

Hay un uso y abuso de los precios extrahoteleros. Si no ponemos coto a ello, las consecuencias pueden resultar graves e irreversibles ante nuevos destinos alternativos

En definitiva, puede haber exceso de oferta, puede haber determinadas carencias en infraestructuras y equipamientos. Pero también hay un uso y abuso de los precios extrahoteleros. Si no ponemos coto a ello, las consecuencias pueden resultar graves e irreversibles ante nuevos destinos turísticos alternativos. Pero hay más. Determinados servicios no sólo son caros, sino que son de escasa calidad. En Alemania, vuelvo a acudir a mi reciente experiencia, determinados productos pueden ser más caros, pero son mejores en calidad y mejor servidos. Me refiero desde la calidad del café, hasta la vajilla con que se ofrece, al camarero que lo sirve.

La crisis tiene muchas y variadas concausas. Centramos únicamente en una de ellas, puede resultar ejemplo viviente de la avestruz ubicando su cerviz bajo sus alones. Especialmente, si nos fijamos de modo monográfico en frenar nuevas ofertas -quizás mejores en calidad a la nuestra- promovidas por la competencia. La super-escalada de precios y su no correspondiente calidad no es una causa menor. Y merecería la atención de los responsables del sector. A no ser que pretendamos que nuestro producto turístico se reduzca a viaje de ida y vuelta más hotel o apartamento, Mallorca como destino turístico es cara.

Explicacions que es realitzaren amb la complicitat d'un Ajuntament que no tengué cap escrúpol a botar-se a la torera la legalitat urbanística fent cas omís de la relació colum-superfície a l'hora de construir.

Després d'aquestes opinions (les quals, sinó descarten la seva, la completen, essent més objectives), creim que serà bon de mostrar altres motius que contribueixen a la nostra imatge turística dolenta, no per uns dies, sinó contínuament.

Mentre molts d'hotelers han posat fil a l'agulla i han intentat millorar la imatge als seus carrers, i a S'Arenal en general, posant els contenidors de fems dins d'espais tancats, (les ordenances municipals no permeten més d'un contenidor per negoci), d'altres no dubten a continuar emprant la via pública com a magatzem dels seus baleigs.

També hi ha hotelers que han edificat dins torrents, i zones verdes, d'altres només ho han «projectat» i no se'ls ha permès, de realitzar-ho.

La contaminació que els fems d'alguns restaurants donen als veïnats i les olors que produeixen no són tampoc motius que ajudin gens per aconseguir el turisme que aparentment vosaltres i nosaltres volem. Ens podríem entendre més i concretar més. Però creim que podríem cansar als lectos i per això ho deixarem així, no sense abans manifestar que, com vosaltres, creim que la vaga de femeters no ha estat bona per al turisme, però des del nostre punt de vista és més comprensible que uns obrers defensin el baix poder adquisitiu dels seus jornals, fins i tot incumplint la llei, que no el fet que rics hotelers incompleixin sistemàticament les lleis per aconseguir incrementar els seus gran comptes bancaris.

Uns arenalers

Continua la crisi a UM -Llucmajor

Al Sr. president d'Unió Mallorquina

Per confirmar tot el que es va manifestar anteriorment al nostre «memoràndum», els firmants volem afegir com aclariment a les declaracions publicades a la premsa pel Secretari General del nostre Partit, això que segueix:

1) Vàrem saber a través de la premsa l'acord del Comitè Executiu. A començaments del mes de maig vàrem tenir una reunió amb el President i el Secretari General on ens varen prometre que al cap de tres o quatre dies com a màxim, convocarien el Sr. Miquel Clar i després ens comunicarien la decisió que es prengué, i el President ens va assegurar que els nostres punts de vista li semblaven correctes i que ho donàssim per solucionat.

2) Varen passar tres setmanes i res del que s'havia promès no es duagué a efecte. Vàrem insistir per telèfon al Secretari General i ens va dir que estaven preparant les llistes d'afiliats i que ells serien qui convocarien l'Assemblea per tal de debatre totes les qüestions perquè segons opinió de Palma, havien de ser aprovades en Assemblea Local.

3) Mentrestant vàrem convidar el President i el Secretari a una reunió prèvia amb un nodrit grup d'afiliats per poder estar millor al corrent dels assumptes però no es presentaren i en substitució, vengueren D. Miquel Pascual, portaveu del grup en el Parlament i el Sr. Castañer.

Aquesta reunió va ser debades perquè aquests senyors desconeixien les qüestions per debatre, però varen prometre tractar amb el president i el Secretari per convocar Miquel Clar i aclarir, de manera definitiva les seves actuacions i postura per després celebrar l'Assemblea.

4) Han passat dos mesos i un altre cop, el callar com a resposta. Hem vist, això sí, les recents declaracions de Secretari General, Sr. Guillem Vidal, a la premsa, al·legant que hi ha un acord del Comitè Executiu. Però, senyors, ¿o és que el Comitè només es reuneix quan interessa a algú especialment?

5) Després de tres mesos de silenci aquestes declaracions del Secretari Sr. Vidal són inadmissibles i ens condueixen a treure'n conclusions.

Quan s'ha vist la nota de premsa on el secretari d'Organització del PSOE, Sr. March manifestava, sense més, que el Batle de Marratxí, Sr. Guillem Vidal havia posat preu al seu tema, que eren certes i importants irregularitats urbanístiques a la zona de Son Caulelles, a canvi que UM no donàs suport a una possible moció de censura al Batle socialista de Llucmajor, sembla que no hi ha dubte de l'embolic polític on l'únic que sap cosa és el Sr. Miquel Clar.

Ens sorprèn que uns senyors que ostenten càrrecs públics s'hagin de recórrer a aquests embulls abans de dimitir honestament i anar-se'n a casa.

Quan censuram les declaracions del Sr. Vidal, denunciem al mateix temps que aquesta ha estat l'única via en el qual el Sr. Clar ha trobat suport ja que entre els seus a Llucmajor, no el tenia i juntament amb la forta vinculació compromesa amb el PSOE local expliquen allò que, per la nostra banda, ens ressiem a creure: l'absolució del Batle de Marratxí, Sr. Guillem Vidal, a canvi de l'alcaldia de Llucmajor i de facilitar al Sr. Clar una desaforada quantitat de milions com a Delegat d'Esports de l'Ajuntament, i altres coses. Vergonyós i intolerable.

6) Però la nostra postura no es limita només a la possibilitat d'ajudar o no perquè es faci una moció de censura, sinó que es fa extensiva en general a l'actitud del Sr. Clar tant com a afiliat com a Regidor d'UM perquè sempre ha fet cas omís de l'opinió de la majoria i en moltes ocasions, amb despreu, ha deixat plantats els seus companys decidint sempre segons la seva pròpia conveniència.

Arrel de tot el que hem exposat hem de manifestar el que ha succeït i qualificar-ho d'intolerable i ens repugna militar en un partit on cadascú sembla únicament defensar els propis interessos (personals).

Per tant, si no hi ha una solució immediata, ens pot considerar de baixa (automàticament) en el Partit.

Juliol de 1989
Segueixen 11 firmes

**CENTRE ÒPTIC
EXPOLENT**

LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIÓ

M. Paloma Garí
Optica Optometrista
Contactòloga

C/. Berga, 26 - Tel. 26 33 74

S'ARENAL

Boutique

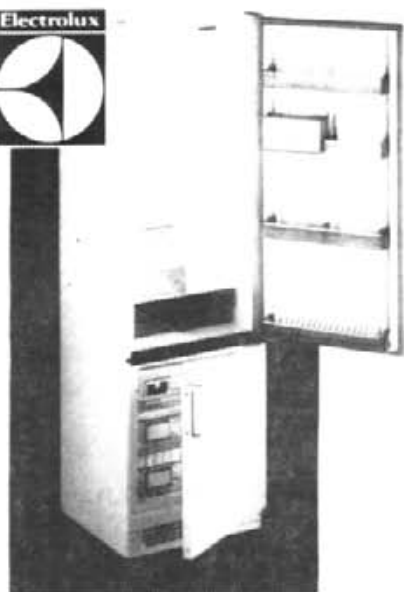
C/ Impremta, n.º 1 (Pas d'en Quint)
Tel: (9 71) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

expert

ELECTRICA
Calafat
C/ Sa Fira, 3 - Tel. 661901
LLUCMAJOR

LES MARQUES MÉS PRESTIGIOSES

TELEFUNKEN

ARISTON

SHARP

**PLAYSONIC
AMERICANA**

expert

PER TOT EL MÓN, VENEM EXPERIÈNCIA

INMOBILIARIA

Joan Oliver Forteza.

Si voleu vendre o comprar cases,
pisos o solars, veniu a conèixer-nos

Ens trobareu al carrer Bisbe Taixaquet, 93

Llucmajor

Tel. 66 28 58

SA PERXA, S.A.

CARNISSERIA
FÀBRICA D'EMBOTITS

SOBRASSADA, CAMAIOT,
BOTIFARRA, BOTIFARRONS,
SALSITXA FRESCA, PINXOS, etc.

Avd. Carles V, s/n - Llucmajor (Tel. 66 20 64)
Avda. Mediterráneo, 28 - S'ESTANYOL

HAMBURGUESES
«PERROS»
«PINCHOS»
«PEPITOS»

Provin la nostra
CUINA RAPIDA, ÉS TROPI!...

Obert tots els dies

**Servei de begudes i menjars
de qualitat a preus raonables**

Avinguda Carles V - Tel. 66 11 17 - LLUCMAJOR

**TALLER MECANICO
NOGUERA**

DEL MOTOR I DE L'AUTOMÒBIL
Pedro Noguera Enseñat

Servei Oficial

C/. Ripoll, 30 - Tel. 66 22 13

JAIME LLULL RODRIGUEZ

*INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES
Enllumenat
Instal·lacions d'energia solar
Muntatge de quadres elèctrics
Antenes TV

* INSTAL·LACIÓ DE COMPTADORS
Canvis de tensió
Contractació de comptadors

PRESSUPOST GRATUÏT

C/. Gómez Ulla, 45 - Tels. 66 17 92 - 24 22 86

Tot rememorant el 20e aniversari dels Jocs Florals i certamen Musical convocats pel magnífic Ajuntament de Lluçmajor amb motiu del 1er Centenari del naixement de Maria Antònia Salvà de l'Allapassa i Ripoll (1869-1958)

El guanyador amb la Flor Natural. En Rafel Socies Company

L'actuació de la Coral Lluçmajor. La senyera presideix l'Acte, malgrat aquells temps difícils

Enguany, per la festa patronal de Sant Miquel, es compliran els 20 anys de la celebració dels esmentats JOCS FLORALS i CERTAMEN MUSICAL.

Creim, doncs, que és molt escaient de recordar aquest fet perquè dins la història local fou un esdeveniment prou remarcable.

Quan llegim els programes que ens assabenten de la llur convocatòria i els dels altres actes que se celebraren pel mateix motiu, tal vegada, qualcú pot pensar que fou cosa molt fàcil dur-los a la pràctica. Però no fou així i tan sols les persones que hi prengueren part activa, col·laborant-hi d'una o altra manera, ens podrien explicar les nombroses dificultats que toparen i que hagueren de vèncer per poder veure els esforços llurs coronats pels èxits més engrescadors. Aquells temps no eren fàcils i sobretot per a uns Jocs Florals d'aquella mena. És per això que tots els llucmajorers i especialment els qui hi poguérem assitir devem gratitud a l'Ajuntament de Lluçmajor que els convocà, a la Comissió Organitzadora, a la Reina de la Festa, a la Cort d'Honor, la Mantenedor, als Jurats Qualificadors, als concursants i a totes les persones que amb la llur participació els feren possibles.

De tot Lluçmajor i de tots els indrets de Mallorca s'omplí de gom en gom el Teatre Recreatiu

Pronuncià el discurs el Mantenedor, Excm. Sr. Joan Caldés Lizana, -aleshores Director General de l'Institut de Crèdit de les Caixes d'Estalvis- quasi introbable a vui i que fou publicat per l'Ajuntament de Lluçmajor l'any 1969.

I per acabar, pensam que no és inoportú suggerir i desitjar que es

publiquin en edició pulcra si més no els treballs premiats en aquells Jocs Florals i Certamen Musical perquè així podríem fruit de la llur bellesa i aquesta publicació contribuiria a la difusió entre joves i vells: possibles nombrosos lectors.

Què passarà a Capocorb les males llengües diuen que el catedràtic de Dret de la Universitat de les Illes Balears, Avelino Blasco, s'ha convertit en l'home més cercat. Totes les parts interessades en la macro-urbanització el cerquen. Se suposa per fer-li el cuc de l'orella malalt abans que comenci a elaborar el seu informe.

Per altra banda, diuen els qui coneixen que totes aqueixes corregudes són debades. Si Avelino Blasco accepta de fer l'informe (la qual cosa està per veure, ja que no ha dit que «sí») no escoltarà a ningú i el que dirà anirà a missa.

El mussolet diu que no en sortirem. La gent ha acabat les vacances i el Govern de Madrid ja mos ha fotut unes eleccions a darrera el cantó. Enguany les fires també seran electorals i ja veurem com ara tots els partits faran referència a Capocorb i, almanco durant la campanya, diran que són ecologistes i que tots estan a favor de salvar-lo i d'aturar les maquines que espenyen aquesta zona de la nostra feina.

Molt m'equivocaria si abans de les eleccions, a finals d'octubre, hi hagués cap decisió important sobre la urbanització dels moros. Esperaran que l'olla hagi deixat bullir.

Quin merder s'ha armat amb l'asfaltat del camí de Vallgornera: Conselleria de Cultura, propietaris, Ajuntament, talaiots, etc. etc. tot perquè a algu no li agrada que la gent passi aprop de ca seva.

L'excusa perquè les obres no comencin és la zona de protecció d'un talaiot i, mentrestant, si se torben un poc, les pedres i els clots del camí aviat també pareixeran un jaciment prehistòric.

Les dues coses són perfectament compatibles: asfaltar el camí i conservar el talaiot. El mussolet diu que la Seu de Ciutat, l'Almudaina i altres herbes tenen els carrers de devora asfaltats i ningú no ha protestat i troba que els responsables de Cultura han pixat fora del text.

Als usuaris i aficionats als esports els ha tocat la loteria tenint com a responsable i encarregat a un regidor tan valuós per a l'equip de govern municipal.

El camp municipal contínuament és objecte de reformes i millores i s'ha convertit en la zona més privilegiada del terme municipal: tribuna coberta, pistes de tennis, enllumenat, gravilla perquè no hi hagi fang quan ploqui... Un sector ciutadà considera que l'Ajuntament no té tan d'interès en altres coses, per exemple evitar les inundacions del camí de S'Aguila, devora l'avenç de So Gall, les quals no sols són d'aigua sinó que també hi ha moltes tallades.

Però tot s'arreglarà, o diran que prest ho faran. No vos preocupeu, la campanya electoral ja mos cau damunt.

El mes passat va desaparèixer uns dies un important regidor del nostre Ajuntament. Ningú no sabia on era. El falco i el mussolet eren de vacances i no se n'adonaren de la fuga, però l'òliba no se'n va anar de vacances perquè volia ser el poble a l'hora de despedir al frare Pep i el va poder seguir fins a l'aeroport. Intentà de seguir l'avió, però són tan ràpids...! de l'únic que ens pot informar és que el rumb era cap als emirats àrabs (seria Kuwait). Fetes les investigacions pertinents s'ha sabut que l'Ajuntament no ha pagat cap viatge de feina a l'Orient. I deu haver anat convidat per qualque moro ric?. Per negocis immobiliaris?. Per fer de moro a qualque harem?. O per unes curtes vacances?. No ho hem pogut esbrinar.

PASTISSERIA

Ca'n Lluc

Sant Llorenç, 78 - A - Tel. 66 06 69

LLUCMAJOR (Mallorca)

BAR CA'N NADAL

(Nova direcció)

En Jaume i Na Catalina

Especialitats: TAPES I
BERENARS

Nicolau Taberner, 36 - Tel. 66 00 43

EL SALO DE PERRUQUERIA
I BELLESA DE LESGERMANES
PUIGSERVER

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:

De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19
i els dissabtes de 9 a 19
C/ Orient, 8
Tels. 66 20 08 - 66 11 12
LLUCMAJOR.

de pinte en ample

amb el

Real Mallorca

Exclusiva!!!

Miquel Contestí Cardell

Un Llucmajorer de S'Arenal, president del R.C.D. Mallorca

Joan Quintana

Ja tenim el Mallorca, un altre pic, a 1ª Divisió, els socis, els aficionats del Mallorca i, naturalment de Llucmajor, encara recorden aquell partit que fa un parell de mesos, contra el R.C.D. Espanyol. Serà difícil d'oblidar per tots els aficionats i els de la comarca llucmajorera no en són una excepció, perquè està demostrat que el Mallorca és el primer equip del nostre municipi tant pel nombre d'aficionats que, cada 15 dies dinen més prest i deixen la família en taula per anar a veure el seu Mallorca. Un Mallorca que torna a ser entre els 20 millors del futbol espanyol, immersos en una lliga que sense dubtes és de les més dures del món, amb un pressupost de més de 700 milions de ptes. i enfront de tot això, un responsable màxim, el qual, per bé o per mal, està vinculat a Llucmajor i a S'Arenal, que és on viu i d'on ens ha obert les portes per poder fer aquesta entrevista: es tracta de Miquel Contestí Cardell, que serà el primer personatge d'una sèrie que pensam entrevistar entorn al Mallorca, així com reportatges i comentaris per tal de poder donar suport al primer equip de tots els mallorquins i que es titularà «LLUCMAJOR DE PINTE EN AMPLE AMB EL REIAL MALLORCA».

VULL DEIXAR LA PRESIDÈNCIA QUAN NO FACI MAL AL MALLORCA

-Sr. Contestí, ens podrieu resumir la vostra llarga etapa respecte del Reial Mallorca, des de quan era a IIª Divisió, on no tenia cap soci?

Socis!!! No hi havia ni equip! Això es pot explicar en poques paraules i no sé si s'entendrà bé. Resumit: Vàrem agafar aquest Club perquè érem mallorquinistes, que sempre n'hi ha haguts,

però en aquells moments, de militants, en quedaven pocs, i vaig creure que es podia fer un Club de 1ª Divisió i maldament semblàs una locura, en aquells moments, s'ha aconseguit després de fer molta feina. Abans era un hobby total i ara és una obligació que de vegades no veus les portes de sortida. És a dir, estàs tan tancat dins el Mallorca i és molt difícil ara, fins i tot, moure's i no queda altre remei que fer passes, però és una tasca immensa. Dur una empresa que mou cent de

milions de pessetes, que s'han d'administrar en el cèntim i que hom té l'obligació de guanyar, és difícilíssim i això és aquí. Més o menys resumit no érem res, només teníem l'esperit, no teníem ni IIIª Divisió. És a dir, vaig ser el primer president d'Espanya, que jo recordi, o al menys no en conec d'altre cas, (exceptuant P. Porta, en aquells moments President de la R.F.E.F.) em va donar la responsabilitat, no va donar permís al Mallorca sinó a mi personalment i que fos jo que

la donàs a l'equip. Jo era el responsable, quan parlen de responsabilitats de directius, a mi em fa riure perquè ara sembla que tothom parla de responsabilitat i jo fa 11 anys que la tenc i no he fet tantes bravates com n'hi ha que fan. Simplement, això va ser d'aquesta manera i va continuar essent-ho, per sort o per desgràcia.

-I, després de tants anys d'haver aconseguit tres ascensos importants a la màxima categoria, no vos sentiú realment cansat? No heu tengut de vegades, ganes de deixar-ho?

Moltíssimes de vegades, i en guany, de fet, he volgut anar-me'n, i la directiva no m'ha deixat i és per allò que explicava abans. No és tan fàcil anar-se'n. És a dir, que un Club de futbol és una constant mutació i quan un és responsable, hi ha moments que diuen «mai no és el moment». Però un home ha de tenir el seu moment. Ara bé, aquest moment és difícil de trobar malament sembli que un vol ser President. Mare de Déu! de cap manera! Jo som president perquè m'hi feren i perquè ara mateix crec que no em queda més remei. Mem si ens entenem, això no vol dir que no tenguí totes les il·lusions del món i la mateixa força o més que la que tenia. Però vull dir que no és fàcil abandonar. Amb aquestes paraules s'ha d'entendre que vull deixar de ser president del Mallorca quan no faci mal a l'equip. Indubtablement ja ho vaig dir: no vull ser president mai més d'una societat esportiva, si de cas ho seré, d'una societat anònima i tenint aquesta possibilitat aguantam, amb una directiva fenomenal i pens que és la millor que he conegut, dins Espanya. També la pos com a extraordinària, paguen allò que se'ls diu, ho avalen tenen plena confiança en mi i tot això és difícil de trobar.

HE VISCUT SEMPRES AMB DISCIPLINA

-I quan hagi deixat el seu Mallorca, que vos agradaria més ser, batle de Lluçmajor o de Palma?

Je, je, je (en Contestí riu de

gust). Ni de Palma ni de Lluçmajor.

-Li deim perquè sabem que propostions per anar davant d'una llista de Ciutat n'ha tengudes.

-Sí, sí, però això fa estona i consider que és una feina que l'ha de fer gent amb ganes, moltes de ganes i jo, de cada vegada que veig més el poder, menys m'agrada, no entenc la manera de manar així, d'horari d'oficina. Crec que un lloc de manament ha de servir les 24 hores del dia. Crec que els que hi ha a Lluçmajor ho fan molt bé, fan molta feina, tenen bones intencions i em sembla perfecte. Però jo, ser Batle, ni parlar-ne.

-Ni pedani de S'Arenal?

No, no. Això és una tasca per dedicar-hi les 24 hores. Sempre, sempre, per fer-ho bé. Per intentar fer-ho bé, i supòs que no tenc les condicions per fer d'apòstol, més del que n'he fet, ja que crec que estar en el poder és una tasca apostòlica i pens que tots els que hi estan ho haurien d'entendre com jo i els que no li entenen són uns mals governants.

-Contestí, un home tan vinculat al nostre terme, si no recordam malament, els seus pares eren llucmajorers i es traslladaren a S'Arenal per motius de salut del padri -quan S'Arenal era quasi bé desert- Què recordau, Miquel, d'aquella infància, tan relacionada amb aquests dos llocs?

-Efectivament, jo vaig néixer a S'Arenal, quan els meus pares ja hi vivien. El que va venir de Lluçmajor va ser el meu padri Damià, el qual ja no he conegut, i hi vengué per motius de salut. La meua infància, extraordinària, amb els paràmetres d'educació que no són els d'ara i no estic gens frustrat. Està claríssim, he viscut sempre amb disciplina, estudiant, i fent feina i em sent perfecte. Llavors, vaig estudiar el batxillerat a Lluçmajor, amb els franciscans amb el pare Caldentey, amb el cèlebre Pare Caldentey i tenc molts bons amics en aquesta ciutat i record l'època del batxiller com una de les millors de la meua vida. Bé, he estat a Lluçmajor i ara som a S'Arenal.

-Quant al futbol en Contestí segeix els esdeveniments entorn

al C.D. Espanya i l'UD S'Arenal?

Sí. Veig que el S'Arenal és a III Divisió, va tenir uns alts i uns baixos, però ara continua bé, però és molt difícil tenir un club de futbol, hem de pensar que tot canvia i la vida del futbol amateur hauria de ser-ho totalment. Estic cansat de dir-ho, per ventura per donar una mica de camí, si és que el volen prendre. El futbol, pagant, als pobles està destinat a anar malament, sempre. Si no és un any, serà s'altre i ho han de canviar tot i llavors, durant dos anys, no hi ha futbol. Llavors es torna a partir i això no és possible. Crec que si un equip interessa de veres al poble hauria d'estar subvencionat totalment per l'Ajuntament, és a dir, amb un bon camp de futbol, bones instal·lacions, un entrenador, o dos o tres, que fossin dirigits per algun regidor d'esports de veritat, que conegués l'esport i això és ben difícil. Perquè, quan em parlen de la mar i del futbol ho conec, però si em parlaven de bàsquet no puc esser assessor perquè no en sé, o de hoquey perquè no en tenc idea.

PAGANT, EL FUTBOL, ALS POBLES, ESTÀ DESTINAT A ANAR MALAMENT

-Però més d'una vegada vos deuen haver demanat consell. Els amics, coneguts... què hauríem de fer amb l'Espanya o amb el S'Arenal?

-Clar que sí, i això em resulta difícil. Fer un equip per jugar en una categoria determinada, han de jugar on poden i quan un equip davalla de categoria és igual, si vertaderament els agrada l'esport. S'han de cercar al·lots joves, i se'ls s'ha d'induir l'amor envers l'esport i no per guanyar deu duros o vint. Els qui volen guanyar doblers s'han de dedicar a una altra tasca, és a dir que s'ha de fer esport per tenir una força física i una força d'esperit, i res més. I després, si arriben a ser «figures», que siguin professionals, però als pobles, som partidari que ningú cobri un cèntim, que se'ls doni molt bones instal·lacions i així es farà un equip jove i en tres o quatre anys, arribaran a tenir un bon conjunt, això és ben clar. Si després surt una «figura» ha de ser

un orgull per aquell poble, però aquella «figura» si surt, que no surt quasi mai, se'n pugui anar a un gran equip de primera o de segona divisió i llavors resulta que quan aquells clubs, cobrant i pagant, i totes aquestes coses, quan en surt un que mig toqui la pilota, ja diuen que és «una figura». Si s'ha d'anar a un equipet d'una categoria més elevada ja demanen doblers i encareix el món del futbol i a més a més, és contrari a la persona. Si aquest al·lotet ha après a jugar a futbol, ha de poder jugar on vulgui, mem si ens entenem, el que no és possible és que li donin doblers i després, se'n pugui anar quan vulgui.

Crec que l'Espanya ha de jugar a lll, pensar més amunt, és una animalada. A Mallorca han de fer un grup molt fort de lll, de lll B que crec que és una equivocació, però vaja, equivocacions, tots en feim, perquè ara hi feim jugar el Mallorca Atc. però per ventura aquest equip és una altra concepció del futbol.

I el S'Arenal, m'agradaria que anàs molt bé però ara que tenen un equipet han de procurar fer-lo jove, que consti que a Mallorca hi ha molt bons jugadors joves. La demostració és que nosaltres, al Mallorca, en tenim a cents de molt bons i d'aquí se'n poden treure per fer un parell d'equips.

-Ja tenim el Mallorca, un altre cop, a l. Sota el vostre manament ha pujat tres vegades i n'ha davallat dues. Pel que és Mallorca i l'afició, no trobau que aquesta es mereix un equip consolidat a l i un camp digne?, perquè en tota la divisió d'honor només el Reial Societat té un camp més vell que el nostre.

Sí. Tot això és veritat, opin que tenim allò que ens mereixem. Vull dir que no som partidari de demanar al·moïna, entenc que si a Mallorca no tenim un camp nou deu ser perquè a la gent no li interessa, perquè si interessàs de debò, els senyors que regeixen i toquen els doblers de tot Mallorca ja ho haurien fet. Si ho fan així és perquè poden i que ningú no es preocupa, de manera que no ens hem de queixar massa. De totes maneres els governants de Mallorca, els consider en matèria esportiva, molt limitats. El Mallorca tindrà un camp nou en

poder però tampoc no l'hem de cercar com objectiu prioritari. Sense cap dubte s'hauria de fer. I referent a un equip consolidat és ben clar que tothom hi vol estar però l'Espanyol estava consolidat i feia 26 ò 27 anys que era a l i ha davallat i el Betis també. Així que allò que és clar és que són vint equips i en davallen dos segurs i de vegades tots quatre i l'any passat, quan nosaltres davallàrem, vàrem ser tres. I l'Oviedo feia 17 ò 18 anys que no havia estat a l i ara hi és i nosaltres, dels tres equips que davallaren l'any passat, som els únics que hem tornat ascendir i els altres dos, ni saben per on són. És difícil davallar i després tornar a pujar. I si no, ja veurem els dos equips que han baixat enguany (Betis i Espanyol), d'una gran solera, mem si pujaran tots dos. Quant al nostre equip es consolidarà amb el temps, si el Mallorca enguany queda a l divisió, que ho esperam, i hi continuam.

Arriba un moment en el qual es pot fer un equip però no oblidem que som en un moment on el futbol es mou molt. Ara, hem estat quatre o cinc anys que el Mallorca tenia un pressupost de 400 milions i el Barcelona, de mil, i després el Mallorca de 450 i el Barcelona, de 1.200. Però és que ara el Mallorca ha passat a 700 milions, no volgueu saber com, perquè és impossible tornar enrera i el Barcelona i el Madrid a

5000 milions, i un altre a 3000 i l'equip del Mallorca haurà de davallar el pressupost tant si li agrada com si no li agrada. És a dir, arribarà a haver-hi un èlit de dos o tres clubs, només, millor dit, de dos, i un altre que entrarà en aquesta espiral difícilíssima, hi haurà unes diferències més grosses d'aquí a uns pocs anys, i si no, ja en tornarem parlar. Quan sembla que les coses s'han d'equilibrar, és tot el contrari, hi haurà més diferències de clubs això vol dir que és dur i que ens haurem d'adaptar en aquesta nova estructura i per adaptar-se haurem de jugar fort, i jugar fort no vol dir només jugar amb doblers sinó jugar amb la possibilitat de perdre i un que juga pot perdre. La gent que va amb banderes, no entén això, encara que està molt bé que hi hagi mils de persones amb banderes, però també hem de comprendre que banderes en tenen a vint ciutats.

-És veritat que segons el President Contestí, el Mallorca té el millor jugador del món al seu lloc? (Ezaki Badou)

Jo crec que el nostre porter, per dir-ho així, en el rànqu mundial té el número u. Això és claríssim, per ventura en els propers mundials estarà al lloc nº 10, 3 ò 5, però, sense cap dubte, ara té l'1. Potser que en aquests moments no sigui el millor, o sí que ho és, però consider que és el millor que he vist sense cap casta de dubte.

I què ens deis dels canterans Nadal, Crespí, Vidal, Marcos I, Esteban, Magí, etc...?

Nosaltres tenim devers tres-cents jugadors, són cercats d'un en un i crec que no només són aquests jugadors anomenats sinó que n'hi ha d'altres. Tenim en compte que s'ha fet una feina molt important i els fruits no surten tot d'una al cap d'un parell d'anys han sortit aquests jugadors, però n'hi ha d'altres que són igualment importants que aquests, o més, i esper que triomfin.

El que ara triomfa és en Vidal, i enguany esper que sigui una cosa digna de veure i en sortiran més, però els han de donar ocasió i moltes vegades, als futbolistes aquesta ocasió no els arriba i només en poden jugar 11. De vegades els arriba l'ocasió massa tard, aquests al·lotets fan una feina, de molts que n'hi ha, només en poden jugar un o dos, m'estim més no dir noms, perquè després diuen que jo ho he dit, però hi ha jugadors extraordinaris que arribaran o no, jugadors que són segur de 11e i això ho demostraran jugant, són al·lots molt joves (17, 18 o 19 anys) i a una categoria nova necessiten adaptar-s'hi, però si ara el Mallorca agafava aquests que tenim, mig en el Mallorca i mig en el Mallorca Atc. i féssim un equip crec que seria un espectacle molt bo i tot això s'ha fet d'aquesta manera, fent feina amb gent jove i amb uns mitjans, ja que gastam molts de doblers que per ventura a un poble, no es pot dur a terme, o no ho fan.

Tenim jugadors per fer un equip per donar espectacle, de gent de la cantera mallorquina i ja seria un equip de 11e, segur i això és important.

-Es va pujar a 1e amb dos gols de dos mallorquins, Miquel Àngel Nadal i Biel Vidal. I també com a president i entrenador, dos nadius, que ens podeu dir d'aquest poble que ja ha aconseguit dos ascensos del Mallorca?

Pens que és el millor entrenador que pot tenir el Mallorca. És un home que es tira cap a la feina, sempre està amb el futbol, un enamorat d'aquest esport. Però cada vegada, quan es fa més gros, ell també se'n adona que és una tasca difícil i bé, estic

molt content d'ell, com a persona i amic i esper que l'èxit continuï.

NO M'IMPRESSIENEN ELS "PERSONATGES"

-I com que tant en Contestí com l'entrenador haureu escrit una plana d'or en la història del Mallorca...

És cert.

-Perquè un entrenador de l'illa, aconseguir dos ascensos, és una cosa que poques vegades succeeix a 1e Divisió.

És molt difícil, però molt. Vull dir que tot això, els èxits, es borren amb un mal resultat perquè nosaltres fent la mateixa feina, si el dia de l'Espanyol haguéssim perdut el partit, hauria estat tot un desastre i això és el que moltes vegades molesta.

-Vol dir que tot depèn massa d'aquella pilota que entra o no?

Sempre, sempre, depèn d'aquestes coses. Depèn de les lesions, d'aquests moments que trobes algú de mal humor o de bon humor (àrbitres!) i és un poc trist, te jugues massa amb el futbol. És un joc que, a les pel·lícules de l'oest, devora, fan riure.

-Durant els molts anys que duis en el món del futbol. Quin ha estat el personatge que més vos ha impressionat?

A mi els personatges, no m'impressionen. Deu ser perquè no m'impressiona mai per res. És a dir, me'n ric una mica de les persones i una mica de mi mateix, sobretot de mi, moltíssim. M'agrada tenir un sentit de l'humor i la gent, com he dit, no m'impressiona, m'impressionen moments de les persones, una frase, un gest, això sí, vull dir que no tenc una admiració per un personatge individual, en tenc pel que he esmentat abans i d'això n'hi ha a milers i els has de trobar al seu moment.

Si ara em diguessin quin és el llibre que t'agrada més, a mi no m'agrada un llibre, m'agrada d'aquell escriptor, una frase a un moment donat.

-Vos heu trobat amb molts de "cantamañanas" en el món del futbol?

N'hi ha de «cantamañanas», com deis, com a totes les situacions de la vida, n'hi ha per tot

arreu. Crec que moltes vegades són instants perquè un es creu que està en un paper determinat o perquè desconeix el tema o perquè el coneix, i vol defensar una idea indefensable (o no) i les seves opinions poden estar en oposició a les teves i pots dir: aquest és un «cantamañanas», amb raó o sense. Hi ha gent que és així, en el nivell de conducció per la vida i surten i no pel costat bo, sinó pel dolent, es desboca. Hi ha molts d'exemples i no en donaré cap, però dins el futbol nacional i regional sí que te trobes amb aquest tipus de gent.

També es deuen haver trobat amb mi i jo alguna vegada segurament m'hauré passat, o no hauré arribat.

UN ESPROTISTA TÉ DRET A PERDRE

-Bé, President, si pel mes de maig ens tornau obrir tan amablement les portes de ca vostra, podem analitzar la campanya del Mallorca a 1e. Gosau, després de nou mesos vista, de fer un pronòstic a veure com quedarà l'equip?

Dins el Mallorca, el pronòstic és clar: el que diré no pot fallar, passarem molta pena, segur. Si passam pena, el pronòstic és bo, la cosa es pot salvar. Ara, esper que el Mallorca es classifiqui dins els 12 primers, diria dins els 10 primers perquè els dos del cap, és quasi impossible.

-Què és, que el primer i el segon ja estan adjudicats?

Sí, per categoria, per decret i per tot el que sigui. No vol dir que el Mallorca no hi pugui fer però aquells juguen amb molts d'avantatges.

-Deis que això serà passar pena i recordam, fa tres anys, quan varen arribar a jugar aquella lligueta on quedàreu quarts, també se'n va passar molta, de pena.

Clar que sí, i molta. Tant si vas davant com darrera se n'ha de passar, però no és la mateixa, com és natural. Hi ha moments a la lliga que guanyar un partit et porra damunt o a baix i és un risc que s'ha de córrer, ara no sabem què passarà però que haurem de patir és segur, esper que amb l'equip que hi ha si les lesions ens respecten i dins els vestuaris hi ha concòrdia, com hi

ha hagut gairebé sempre, tendrem una classificació ben digna.

-Per acabar, quina és la pregunta que mai no vos han fet i sempre heu tengut ganes que vos fessin?

Sempre depèn dels moments. Pel que estic veient, per exemple, ara, fent aquesta entrevista aquí, que surt del mètode ordinari, és allò que va bé. Perquè sempre et parlen del mateix, i sempre contestes el mateix. Molts de pics són coses que no tenen resposta. Crec que hi ha moltes maneres d'enfocar una entrevista, una forma de veure les coses i hi ha moments que hi ha preguntes necessàries. De vegades, per desconeixement de les parts no es fa o no es contesta. Quan dialog amb la gent, després em vénen idees, però més que res, per explicar com és el Mallorca, perquè la gent està interessada en el funcionament de l'equip i això, com que no ho saben, intent explicar el que pens. Te demanen qui ha de guanyar diumenge, si aquell jugador li pega amb l'esquerra o amb la dreta, si és bo o dolent, i això, bé, és important, però així com funciona el Club, hi ha molta gent que ni tan sols se li ocorre demanar-ho, i quan tenc un moment, sense més ni pus, començ a conversar del funcionament de l'entitat, i els que escolten fan un silenci i es veu que allò interessa de veritat, més que el partit en sí i sempre he dit que si s'aconseguia tenir aquestes mils de persones, socis del Mallorca, tenir-les reunides i conversar sobre el Club, arribaríem a fer un Club enorme: el problema és que no tenc manera de conversar amb la gent, d'arribar a la gent.

-Crec que això agradaria a l'aficionat...

No, perquè quan ho feim sempre n'hi ha que demanen coses que no es poden contestar, si hem de fixar un jugador o un

altre, coses que fugen del tema, en canvi, no els podem explicar com és l'entitat, com funciona. Els problemes que tindrà aquesta entitat m'agradaria explicar-los i estic segur que interessa a molta gent, però no hi arribam mai perquè com he dit, quan parteixes et demanen coses que no tenen relació amb el Club.

El Club funciona independentment de tots aquests accidents del joc i no podem assegurar-los perquè si els asseguràssim ja deixaria de ser joc i s'ha de poder perdre, un esportista té dret a perdre.

-L'entrevista finalitza, però abusant un poc més de la vostra paciència, encara vos convidam a afegir alguna cosa abans d'acabar. Les planes de «LLUCMAJOR DE PINTE EN AMPLE» són obertes.

Crec que Llucmajor, un municipi tan important, i amb uns ingressos importants, hauria de començar a donar exemple en matèria esportiva, perquè pens que l'esport és vital, sempre ho he cregut, tant per la part física com per l'espiritual.

Una persona que fa esport és una bona persona, normalment, en línies generals. Pens que han de donar suport, no només als joves, sinó a tots els que fan esport i els Ajuntaments haurien de

destinar una part important dels ingressos en aquest sentit.

-Això està molt bé...

Els que regeixen els destins de l'Ajuntament ho haurien d'entendre així, perquè els al·lots que fan esport no van tant per mals camins -completament d'acord, com a pares i esportistes-. Sí, i allò segur és que han de fugir de l'esport amateur que és fals, sense dubte, però s'ha de donar instal·lacions i la gent que estigui al front s'hi ha de dedicar, no per hobby sinó per treballar molt.

Era un dematí molt calorós. A la casa de Miquel Contestí hi feia molt bon estar, i, sobretot, asseguts en aquella majestuosa sala, però ja li hem robat molt de temps i deixam altres preguntes per un altre dia. Durant l'entrevista, que ha durat mitja hora, li varen telefonar varies vegades, sense cap dubte es tracta d'un home ocupat. Ens ha dit: «Crec que un càrrec (polític) ha de manar les 24 hores». «Crec que estar en el poder és fer d'apòstol». Doncs nosaltres creim i així ho deixam escrit, que en Miquel Contestí Cardell, President del Reial Mallorca, és un gran apòstol del futbol, i amb aquest apòstolat ha aconseguit esser el millor president que ha tengut el Mallorca en tota la seva història.

**FOTO ESTUDI
REPORTATGES
FOTOGRAFIA INDUSTRIAL
I PUBLICITÀRIA**

C/. d'Es Vall, 21 - Tel. 66 00 29

La Palmera
es fasser

Historiador Terrasa, 37
Teléfono 66 04 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

Tennis (EEUU)

Cop de dreta, tècnica de carrera i força mental són les bases del treball de la Nick Bollettieri Tennis Academy per a la formació de jugadors

En un petit resum vos volem donar a conèixer la tasca que realitzam a la N.A.T.A.

En primer lloc, a qualsevol jugador se li desenvolupa un cop resolutiu en el seu joc, un cop en el qual hi tengui una màxima confiança

per resoldre els punts. Casos com el d' André Agassí, Jimmy Arias, Jim Courier, tots ells són jugadors de l' Acadèmia que es caracteritzen pel cop de dreta.

Un segon apartat és la tècnica de carrera, generalment es basa en

Gabino Bonafina (Argentina) i Andreu Puigserver (Llucmajor), professors de la «Nick Bollettieri Tennis Academy» (EE.UU.)

**ELEMENTOS
DECORATIVOS
FACTORES DECISIVOS**

En Prefama sabemos bien que la decoración, la personalización de su hogar, es el resultado de una labor de conjunto, en la que usted, un profesional o un equipo, delimita un espacio con carácter exclusivo, utilizando medios, formas y productos diversos: elementos decorativos que diseñan y constituyen los característicos de su hogar.

¿Se lo imagina sin baldosas?
(Claro, son factores decisivos!)
Complete su decoración en PREFAMA.

PREFAMA

el tancament d' anglès amb les devolucions del servei i en la recuperació del centre de la pista en els desplaçaments, de tal manera que el jugador en les sortides i arribades de qualsevol desplaçament tengui un balanç òptim per colpejar la pilota i guanyi aquestes dècimes de segon que són tan importants en qualsevol jugada.

I, per acabar, la part psicològica del jugador. Podríem dir que divideixen la part mental en dues àrees, una dins de la pista i l'altra a tot el que envolta el jugador en la vida privada.

Dins de la pista s'observa la força mental entre cada punt formes de concentrar-se per afrontar el següent. I durant el punt, manera de comportar-se en una determinada jugada.

Finalment volem agrair d' antuvi a tots els col·laboradors que fan possible la revista «LLUCMAJOR DE PINTE EN AMPLE» i especialment a Joan Quintana per la seva atenció envers nosaltres.

Andreu Puigserver
Gabino Bonafina

PLANS DE BELLISCA

Expansió:

Artística-Los Salados 24 Tel. 75.00.0 24.25.91

Barcelona:

Pinyas San Cugat Gran Via 100 Tel. 20.40.04

Regenes-La Pau-Car. Jorcano-C. H. Navarra 71 Tel. 20.50.50

Car. Bisc. C. Valencia 41 Tel. 27.07.01

LLUCMAJOR

Clorox, Sábana i Tapisseria

Clorox Nova Reg. 26 Tel. 66.07.00 66.07.04

EL ARNAL

Arnal - Cantera Nova 122 Tel. 66.22.36

CALA D'OR

Expansió - Cala Blanca 14 Tel. 65.75.62

NAIXEMENTS

- Joan Miquel Jiménez Veny, fill de Miquel i Catalina, va néixer dia 24/6.
- Lorena Domínguez Gualda, filla de Jesús i Mª Luïsa, va néixer dia 1/7.
- Bartomeu Boscana Olifer, fill de Joan i Margalida, va néixer dia 5/7.
- Francesca Monserrat Fuentes, filla de Gaspar i Mª Josepa, va néixer dia 6/7.
- Miquel Àngel Vidal Gutiérrez, fill de Jaume i Mª Ainès, va néixer dia 16/7.
- Sergi Serra Corbalan, fill de Joan Antoni i Concepció, va néixer dia 25/7.
- Mònica Bagur Martorell, filla de Francesc i Pràxedes, va néixer dia 22/7.
- Mª Coloma Bauçà Planas, filla de Gabriel Àngel i Antònia, va néixer dia 28/7.
- Maria González, Pocoví, filla d'Andreu i Pedrona, va néixer dia 28/7.
- Pere Ramon Alejandro, fill de Bernat i Isabel, va néixer dia 11/8.

MATRIMONIS

- Siegfried Perkunn i Sabine Burk, es casaren dia 6/7 al Jutjat de Pau.
- Jaume Antich Obrador i Pilar Gómez Hernández, es casaren dia 18/6 a l'església de Sant Bonaventura.
- Erich Christian i Ingrid Ruth Packrohs Loell, es casaren dia 13/7

al Jutjat de Pau.

- Sebastià Coll Vidal i Mª Pilar Peña López, es casaren dia 24/7 al Jutjat de Pau.
- Andreu Mora Monserrat i Catalina Castell Salvà, es casaren dia 6/5, a la Parròquia de Sant Miquel.
- Josep Miquel Tomàs Bonet i Esperança Orell Vich, es casaren dia 11/8 al Jutjat de Pau.
- Ricard Xavier Pérez Herman i Sussana Mari López, es casaren dia 17/8 al Jutjat de Pau.
- Francesc Domínguez Sbert i Immaculada Pérez Bláquez, es casaren dia 18/8 a l'església de Ntra. Sra. de la Lactància.
- Francesc Jiménez Martínez i M^a del Mar Peña Venero, es casaren dia 5/8 a l'església de Sant Bonaventura.
- Bernat Vich Coll i Mª Roxana Gornals Nicolau, es casaren dia 18/8 a l'església de la Ntra. Sra. de Gràcia.

DEFUNCIONS

- Antònia Aina Tomàs Ginard, morí dia 2/7 als 73 anys.
- Esperança Josep Vidal, morí dia 3/7 als 73 anys.
- Julià Oliver Adrover, morí dia 3/7 als 79 anys.
- Jerònia Socies Vidal, morí dia 9/7 als 79 anys.

- Margarida Sastre Salvà, morí dia 10/7 als 86 anys.
- Vicenç Salvà Clement, morí dia 10/7 als 61 anys.
- Consuelo Martínez Berbel, morí dia 12/7 als 60 anys.
- Antònia Tomàs Guasp, morí dia 12/7 als 37 anys.
- Aina Ginard Garcias, morí dia 12/7 als 78 anys.
- Antoni Salvà Garau, morí dia 15/7 als 80 anys.
- Apol·lònia Mas Burguera, morí dia 21/7 als 84 anys.
- Maria Llompart Jordi, morí dia 25/7 als 93 anys.
- Gabriel Bauzà Salom, morí dia 24/7 als 74 anys.
- Joana Carreras Petrus, morí dia 3/8 als 94 anys.
- Joan Vaquer Vaquer, morí dia 29/7 als 53 anys.
- Francesca Vidal Vicenç, morí dia 11/8 als 81 anys.
- Aina Mª Clar Puigserver, morí dia 13/8 als 88 anys.
- Catalina Mulet Garau, morí dia 13/8 als 90 anys.
- Francesca Sastre Sastre, morí dia 19/8 als 75 anys.
- Isabel Lladó Cantallops, morí dia 23/8 als 84 anys.
- Cristòfol Gelabert Caldés, morí dia 10/8 als 73 anys.

ESPORTS LLOMPART
Espardenyeria

GRAN VARIETAT D' ESPARDENYES, PRENDES ESPORTIVES I ARTICLES DE PESCA

C/. Estrella, 21
Tel. 66 05 78
LLUCMAJOR

Sabates Can Gramet

VENDA DE MOSTRES PARELLS SOLTS

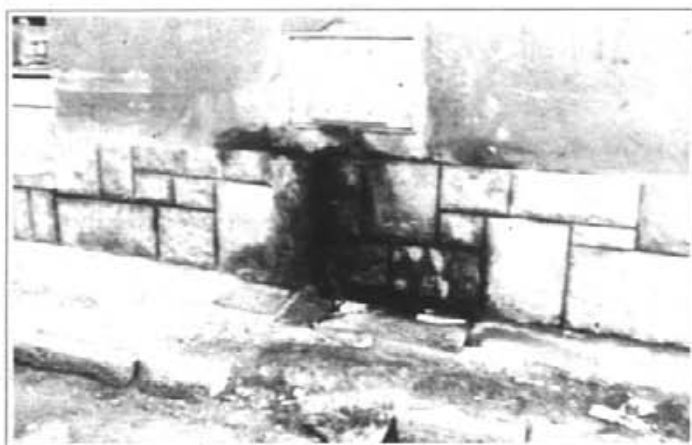
C/. Bisbe Taixaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

Pes forat d'es moix

Darrerament hi ha hagut molt de trui als mitjans de comunicació socials referents al favoritisme i amiguisme que ha regit, a l'hora de donar concessions d'emissores de F.M.

No creim que els del PSOE actuïn sinó tot el contrari. Mentre gastaren 150 milions de pessetes a un dels carrers millors de S'Arenal, al carrer Torrent, on suposadament han de tenir molts de votants, el tenen com un foner.

I com que val més una imatge que no mil paraules, aquí teniu aquestes:

SA FONT

C/. Font, 5 - Tel. 66 14 17 - LLUCMAJOR

- * JOIERIA
- * RELLOTGERIA
- * OBJECTES REGAL
- * REPARACIONS

EL PADRE.

EL HIJO.

NUEVO RENAULT ESPACE.

- Hasta 120 CV y más de 175 Kms/h
- Asientos giratorios para piloto y copiloto.
- Asientos traseros modulables.
- Motorización gasolina y diesel
- Cierre centralizado de puertas
- Aire acondicionado. **
- Tracción integral permanente. *
- Techo abierto. **
- Frenos ABS **

**RENAULT ESPACE.
INSPIRADO EN EL FUTURO.**

RENAULT
BARTOLOME JAUME NADAL, S.A.

Edifici Maestró i n
C/ Font, 5 - 07140 LLUCMAJOR
MAJOR
Cataluña - España
Tel. 66 14 17 - 14 17 17

SERVICIO

Rubí Automòviles
Llucmajor, S.A.

Carretera Arenal, s/n. - Tel. 66 02 34
Llucmajor
(EDIFICIO SEAT)

ES COMPLAU EN
OFERIR-VOS ELS
SEUS SERVEIS DE
VENDA,
REPARACIÓ I
RECANVIS DE:

MOTOCICLETES: Yamaha - Vespa - Derbi

CICLOMOTORS: Derbi - Vespino - Puch - Mobilette - Rieju - Sachs

BICICLETES: G.A.C. - Derbi - B.H. - Orbea

MOTOSERRES: Stihl - Homelite

MOTOCULTORS: Mollon

Gran Novetat!

Ciclomotor YAMAHA - YAMY

Des de 14 anys

*Venda i assistència
tècnica dels productes:*

BOSCH
Automòbil

BOSCH
Eines

BLAUPUNKT

Calentadors
JUNKERS

Electricitat i Electrònica
de l'automòbil

INJECCIÓ DE BENZINA

Aires acondicionats
CARRIER
MITCHELL

Tacògrafs

So i alta fidelitat
Automòbil

BLAUPUNKT
Alarmes
Esquiladores
Motoserres
Plaques solars
Generadors
Lloguer maquinària
Martells

AUTO-ELECTRIC
Barceló

Ronda de Ponent s/n. - Tel. 66 01 70 (LLUCMAJOR)

**PER AL VOSTRE VEHICLE, EMBARCACIÓ O
CASA DE CAMP, EL TELÈFON PORTÀTIL
TELÈFON MOBIL AUTOMÀTIC DE **BOSCH****

